

УМЕТНИЧКА ГАЛЕРИЈА СКОПЈЕ
ДАУТ ПАШИН АМАМ — ЈУНИ 1989

ОХРИДСКО ЛЕТО — ЈУЛИ 1989
ДОМ НА КУЛТУРАТА „ГРИГОР ПРЛИЧЕВ“
ОХРИД

ГЕОРГИЕВСКИ

24. НАВИСТИНА, НАВИСТИНА ВИ ВЕЛАМ:
АКО ПШЕНИЧНОТО ЗРНО ПАЃАЈКИ НА
ЗЕМЈАТА
НЕ УМРЕ, ТОГАШ ЕДНО ЌЕ ОСТАНЕ;
АКО УМРЕ МНОГУ РОД ЌЕ РОДИ;

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД
ЈОВАНА
ГЛ. 12 СТИХ 24.

ВЛАДИМИР ГЕОРГИЕВСКИ
УМЕТНИЧКА ГАЛЕРИЈА — СКОПЈЕ
ЈУНИ — 1989

ВЛАДИМИР
ГЕОРГИЕВСКИ

VLADIMIR GEORGIEVSKI
ART GALLERY — SKOPJE
JUNE — 1989

VLADIMIR
GEORGIEVSKI

STATE OF CALIFORNIA
DEPARTMENT OF REVENUE
1997-1998

STATE OF CALIFORNIA
DEPARTMENT OF REVENUE

ХРИСТОС СО ЛИСЈА, 1988 | *CHRIST WITH LEAVES, 1988*
акварел, | *water color,*
60 x 80 | *60 x 80*

ПРЕД СЛИКИТЕ НА ВЛАДИМИР ГЕОРГИЕВСКИ

Според некои иконографски белези и мотиви сликарството на Владимир Георгиевски, пошироко, нè упатува кон Византија и ренесансата. Тие се во некоја смисла духовно исходиште на неговата слика. Неговата четкичка ќе тргне интуитивно од нив во дослук со класичната сферична ликовна убавина. Тоа е чисто естетскиот императив, кората, но срцевината со тоа сè уште не е откриена. Многу е поважно тоа што овој сликар уште во почетокот на својата сликарска кариера ја открива антрополошката и онтолошката основа на уметноста во овие два големи културно-цивилизационски круга, во кои убавото е носител на важни содржини поврзани со човекот. Тоа е Човекот означен во овие кругови со голема буква, која на семантиката на оваа именка ѝ одредува правец од земното кон божественото. Во коренот на оваа вертикала е залегнат иницијационскиот мит на искупувањето поради гревот на страдањето чиј средишен носител е богочовекот Христос.

Основниот иконографски мотив што го содржи апогејот на тоа страдање е *распетието* околу кое, како околу центар, кружи целото византиско и ренесансно сликарство. Од таму, речиси според леснотијата на класичниот образец, со некоја чудна природност, која ја одредува интуитивноспознајниот пред естетскиот елемент, тоа ги населува првите платна на Владимир Георгиевски веднаш по завршувањето на белградската ликовна академија 1966, за да остане еден вид мотивска доминанта во текот на цели две децении сликање. За овој сликар распетието е основен антрополошки факт и метафизички знак: потврда на реалната човекова егзистенција низ историјата и вечно исправено прашање за смислата на таа егзистенција на која ирационално судбински однапред ѝ е доделен крстот за распнување. Распетието на Георгиевски на кое се осамени крстот и распнатиот, на прв поглед ни изгледа како „оголено“. Следниот задлабочен поглед веднаш го корегира овој бегол впечаток: сликарот ја сведува драмата на срцевинскиот иконографски знак, го згуснува трагичниот афект и прецизно ја закотвува својата творечка катарза во пределот на онтолошкото. Неговата голготска сцена, таква, е редовно лишена од барокните деталстички ефекти и стилизации што ги поседува истата на византиските и ренесансните композиции, со многу ликови канонски епифани и пејсажни описи. Под таква прецизност, на срцевината на знакот се сведени и мотивите на *пиетата* и положувањето в гроб, кои заедно со *распетието* ја составуваат тријадата — оспа, магистралниот циклус на творештвото на овој сликар.

Поаѓајќи од оваа мотивска тријада со библиска провиниенција може лесно да се падне во искушение сликарството на Георгиевски да сезначи како религиозно, а според нејзината „препознатлива“ историско-ликовна реторика со карактер на „општо место“, и како еkleктичко. Но ние веќе ги отстранивме и двете овие сомневања. Наместо религиозно, понапред е вистина дека истото поседува религиозен импулс во смисла како на метафизичката творечка потрага по Бог и божественото, така и на посветеноста кон творечкиот чин сфатен како молитва. Бидејќи на ова сликарство му е тесен само социјалниот, или само чисто естетскиот контекст, како што е тоа случај и со цртежите на Алтамира и на секоја вистинска уметност. Ист е

EFTIM KLETNIKOV

BEFORE THE PAINTINGS OF VLADIMIR GEORGIEVSKI

According to some iconographic features and motives Vladimir Georgievski's painting more broadly directs toward Byzantium and the Renaissance. In a certain sense they are a spiritual result of his painting. His paint brush moves in an intuitive way linking the classic sphere of beauty. It is a pure aesthetic imperative, whereby the crust is revealed, but not the core. It is more important that this painter at the beginning of his career discovers the anthropological and the ontological base of art in these two large cultural and civilization circles, in which beauty bares the main matter connected to man. That is the Man in these two circles, marked with a capital letter, where the semantics of this noun directs the way from the earthly to the divine. The root of this vertical is laid in the initial myth, the paying of redemption for the sin, the passion, of which the central figure is god-man, Christ.

The basic iconographic motive that has the apogee of the suffering, is the crucifixion, around which the entire byzantine and renaissance painting revolves. From the simplicity of the classic model, with a strange naturalness which determines the intuitive knowledge of the aesthetic element, has settled on the first canvases painted by Vladimir Georgievski, after his graduation from the Art Academy in Belgrade in 1966, and has remained a dominating motive for a twenty years period in his work. For this painter the crucifixion is the basic anthropologic fact and a metaphysic symbol: a confirmation of the reality of man's existence throughout the history, and the always present question for the meaning of this existence, to which the irrational has been donated beforehand to the cross for crucifixion. The cross and the crucified are lonesome on the crucifixion by Georgievski, and with the first viewing it seems to be „bare“. The next more in-depth look immediately corrects the feeble impression: the painter brings down the drama of the core of the iconographic symbol, densens the tragic effect and casts an anchor in the ontologic sphere of his creative catharsis. His Golgotha scene, as such is regularly deprived from the baroque detail effects, and from the stylisation, like the byzantine and the renaissance ones, with many canonized figures, epiphanies, and landscape descriptions. With such a precision the core of the symbol of the motive of the Pieta and the Entombment of Christ, have been deduced, that along with the Crucifixion form a trinity-the axis of the opus of the major cycle of this painter.

Departing from this trinity motive with a biblical provenance, it is very easy to fall into temptation and to define the paintings by Georgievski as religious, and according to their „distinction“ with the character of an artistic-historical rhetoric to define them „in general“ as eclectic. We have already abolished these two suspicions. Instead of being religious, it is more correct to say that it bares a religious impulse, in the sense of the metaphysic creative search for God and the divine, as a dedication to the creative act, understood as a prayer. Since to this painting the social and the pure aesthetic context is narrow, as the case with the drawings from Altamira and with every real art. The problem is the same with the question of its eventual eclecticism, and to the question of its contemporaneity, a term which is tricky, a stumbling block

проблемот и со прашањето за неговата евентуална еклектичност, кое се сведува на прашањето за *модерноста* на истото, термин што претставува најлизгав терен, најжесток камен на сопнување за критиката исправена пред современиот уметност врамена, пошироко, во рамките на XX век. Секако дека критичарот што се занимава со аналогии, со методот на надворешно пипање и линеарно препознавање на општите сижера, мотиви и симболи, ова сликарство ќе го дефинира како еклектичко; но критичарот (гледачот) кој што го отклучува делото однатре, од средиштето на неговото битие, истото ќе го посматра во контекстот на интегралниот антрополошки ритам на уметноста чиј центар е човекот — жртва. На тој начин и се отвара по вертикала — сега, назад и напред во времето — и вистинската актуелност и модернитет на делото на Георгиевски. Овој сликар убаво знае дека ни еден мотив и симбол колку и да се однапред дадени, не се историски и естетички омеѓени, а најмалку оние симболи и мотиви што се потпираат на некои митски и есенцијални егзистенцијални искуства на човекот со сопствената судбина и судбината на светот. Имено, случајот со мотивите на распетието, пиетата и положувањето в гроб, посебно поетички и филозофски обликувани во христијанскиот залегнале, во нашата (под) свест како неизбришлив архетип. Тука е изворот на синтагмите какви што се: „секој со крстот на чело“, или „распнат помеѓу ова и она“ и тн., кои што ние ги употребуваме речиси секидневно без да размислуваме кој ни ги шепнува и од каде доаѓа нивното темно ехо.

Сликарството на Владимир Георгиевски, како и секоја суштинска уметност, не одговара, туку прашува. Во прашањето, а не во одговорот, тоа го наоѓа своето исходно место, преобразувајќи го во *правец* во онаа смисла во која тоа го има на ум Шпенглер, кога вели дека организмот на уметноста и културата живее активно сè додека е исполнет со тој правец, за разлика од целта која неминовно го води кон атрофија. Тој *правец* кај овој сликар е континуален низ една поуниверзална и посеопфатна визија на „лизгавиот“ поим современост којшто тој го сфаќа на елиотовски начин, како природен спој на многу минато и малку иднина.

Уметноста на Георгиевски поставува рој прашања, а сите тие заедно се сведуваат на прашањето: која е смислата на човековата егзистенција и колкава е трагичноста на истата, која тој ја плаќа како цена за своето присуство под капата на соѕвездијата. Оттука доминацијата на тријадата трагични мотиви во проекцијата на христијанскиот мит за страдањето на (бого) човекот, и отсуството — следејќи го затворениот круг на тој мит — на неговите ведри мотиви какви што се раѓањето и вознесението, кои го населуваат со толку химниски и барокни тонови ренесансното сликарство. Овој сликар, всушност, почнува од легендата за првиот грев, која што се јавува како негов филозофски прамотив. Но и тука тој тргнува од темна линија, од мигот кога е напукната нашата блага, и сè уште паганска, едемска хармонија. Таа пукнатина со тек на времето постојано ќе расте како онтолошки и историски понор во кој е фрлен човекот и кој на крајот се вообличува во суштинската слика на гробот како слика на судбината. Георгиевски ги слика Адам и Ева, имено од мигот кога ја минуваат таа темна линија на спознанието.

Сликар со онтолошки порив во четкичката, со развиено чувство на трагичното, Георгиевски никогаш не се задоволува со површинскиот слој на мотивот и неговата априори препознатлива културно-цивилизациона семантичност, туку се труди истиот да ги реактуелизира и повторно универзализира преку индивидуална ликовна експресија со богата емотивна доживеаност. Степените и поврвните, нијансите и магистралните линии на таа доживеаност, низ нејзино филозофско-сликарско промислување, можат да се следат од првите до последните негови платна. Во почетокот неговите распетија, пиети и положувања в гроб се најблиски до чувството на егзалтација што ги

for the critics of contemporary art, and more widely framed into the frame of the 20th century. It is for sure that the critic that uses the method of analogies, the outside touching method, the linear acknowledgment of the general essence, the motives and the symbols, will define this painting as eclectic but the critic (viewer) that tends to unlock the work from the inside, from the center of its being, will view it from the context of the integral anthropologic rhythm of art, in which center is man-the victim. In this sense it opens in vertical way-back and forth in time-showing the up to date and the contemporaneity of Georgievski's work. This painter knows well that no motive and symbol, no matter how long ago they were given, are not limited in a historic and aesthetic sense, and least of all the symbols and motives which are based on some myth like and essential existence experiences of man his own destiny and the destiny of the world. Namely, this is the case with the motives of the crucifixion, Pieta and the Entombment, especially in the philosophical and poetic rendering, like in the christian cultural civilization circle. From them, especially the crucifixion has been inserted into our subconsciousness as a archetype that can not be erased. This is the origin of the syntagms: „everyone with a cross on their forehead“ of „crucified between this and that“ or similar ones, which we use almost everyday, with out the idea who whispers them to us, and from where does their dark echo come.

Vladimir Georgievski's painting, like every essential art, does not answer, but asks the questions. In the question, not in the answer it finds it's goal, by transforming it into the direction which Schopenhauer has in mind when he says that the organism of art and culture live in an active way to the moment when the directing is fulfilled, while the goal leads to inevitable atrophy. The direction with this painter is a continuous one, throughout a more universal a wider view for the „slippery“ term of contemporaneity, which he chooses to understand in the way which Eliot has, as a natural connection of a long past and little future.

The art of Georgievski brings forward numerous questions, which all sum up to one: what is the meaning of man's existence, and how tragic is it, and what is the price that he pays for, for the presence under the constellation cap. Hence, the domination of the trinity, the tragic projection of the christian myth of the (god)man passion and the absence-that follows the close circle of the myth — and his cheerful motives the Birth and the Ascension that with hymn and baroque tones of the renaissance painting have settled upon his canvases. This painter actually departs from the legend of the first sin, that in his work appears as a philosophic premise. He departs from the dark line, from the moment when our mild, pagan and edenic harmony has cracked. This crack will grow with time, as an ontologic and a historic chasm, into which man has been thrown, and towards the end is molded into a essential picture of the grave, a picture of destiny. Georgievski paints Adam and Eve, namely from the moment when they have crossed the dark line of perception.

A painter with an ontologic impulse of the brush, with a developed feeling for the tragic, Georgievski is never nearly satisfied with the surface layer of the motif and the visible cultural and civilization semantics, but strives to up to date it once again, to make it universal throughout the individual artistic expression and a rich emotional experience. The levels, the heights, the tones and the major lines of the experience can be traced through the philosophic and painterly ideas from his first to the last canvas that he has painted. At the very beginning his crucifixion, Pieta and Entombment are the closest to the feeling of exaltation, which they themselves radiate as holy motives, that have a universal suggestion of mysticism. They have been painted mainly with a bright, sparkling palette of yellow, ochre, blue and red. But during the seventies this palette becomes darker. It seems like Georgievski's brush pulls the colours from the thick darkness, from the sun blackout in 1502, from the painting painted by his favourite painter Grünewald, from the

зрачат сами по себе како сакрални мотиви со универзијална сугестија на мистичност. Тие се сликани главно, со светла, искреста палета на жолтото, окерното, синото, црвеното. На таквата палета во седумдесетите години сè повеќе ќе почне да се затемнува. Четкичката на Георгиевски како да ја влече бојата од оној густ мрак со кој поттикнат од затемнувањето на сонцето во 1502, неговиот омилен сликар Гриневалд го насликал како светска ноќ фонот на своето *Распятие* во Изенхајмскиот олтар. Како кај Гриневалд, и кај Георгиевски мимезисот на физичкото помрачување исчезнал, или поарно речено од физички се преобразил во онтолошки факт: едноставно макропросторот на непоминливата светска ноќ станал микропростор на човечкото битие што страда. Разликите во реализацијата на овој ефект кај двајцата сликари, се видливи, но сугестијата и суштината се исти. Кај Гриневалд таа ноќ е обликувана низ силно дефинирани контрасти на предниот, осветлен, и задниот длабок темен план што се „празни“ во распнатиот Христос и ликовите кои го окружуваат, додека кај Георгиевски истата во снопови се пласти на целата композиција. Верно во некои понови композиции, како што е *Оплакување пред самрак* (1987) и во некои други, Георгиевски ги одделува површините на светлото и темното: телото на Христос во преден план стои најчесто во луминозна жолто-зеленкаста гама, а позадината во густ темен тон. Во најголем број случаи тоа тело овој сликар го слика во една грековска спиритуална извиеност, која зависно од мотивот ја „располовува“ целата слика по вертикала, или по хоризонтала. Но во последните години оваа спиритуална проекција на телесното кај него ќе добие облик на еден збиен пиктурален „реализам“ во кој телото на божјиот син се сместува во сопствениот семантички простор на скратена перспектива, онака како што е тоа изведено на веројатно најескспресивната слика на Мантења *Мртвиот Исус*. Тоа е онаа перспектива во која се посматра, речи си без точка на растојание, од петиците кон лицето. Ефектот е: натуралистичка експресија во која почнувајќи од пренагласените стапала, преку скратениот „тежок“ труп, до карактеристично широкото лице, божјиот син е претставник како обичен човек *per exselsa* не со метафизички печат страдањето е преобразено преку смртта во простор на есенцијален мир и бескрајно блаженство. Таков е Исус на сликата на Мантења, таков е тој и на сјајниот цртеж на Георгиевски *Оплакување со бакнеж* (1987).

Владимир Георгиевски никогаш не ги напушта своите омилен мотиви со библиско сиже. Покрај распетието, пиетите, спуштањето в гроб, тука се уште и мотивите на оплакувањето, Адам и Ева и благовестите. Но паралелно, заедно со нив, тој работи и над други тематски циклуси. Кон крајот на седумдесетите и почетокот на осумдесетите години реализира еден импозантен циклус на слики и цртежи под заеднички наслов *Свирачи*. Најчесто тоа се осамени ликови, по еден, а понекогаш и по двајца или тројца на слика. Што бараат тие тука, од кај се дојдени и кај се запатени?

Пред сè тоа се ликови на мажи во зрела возраст, пред прагот на староста, или на старци. Претставени во цел раст тие се отсутни, занесени во музиката на својот инструмент, но каков е тој занес? Каква е таа музика? Еден од овие свирачи, на еден свој цртеж, Георгиевски го именува како Орфеј. Тоа е првиот видлив знак за трагање и воспоставување мост на аналогија со митот. И тука лежи стапицата, несигурноста на светлината што намерно упатува на „погрешен“ правец. Самиот сликар не инсистира многу на тој наслов, инаку би ги именувал и другите свои свирачи така, или барем поголемиот дел од нив. Според нас тој наслов е тука не да нè воведува во една линеарна асоцијативност со митскиот антички свирач, творец на екстатичната поетика на сеопштиот живот разбуден со ритуалниот чин на уметноста, туку да не доближи по вертикала до есенцијалното спознание за трагичната егзистенција на битисувањето. Ни надворешниот изглед ни инструментот не го сугерираат митокиот свирач. Тој е со лира, а свирачот на Георгиевски со кавал; неговото тело е младо, аркадски

background of the worldly night for the Crucifixion in the Isenheim altar. As with Grünewald, like wise with Georgievski the mimezsis of the physical blackout has disappeared, or better said from a physical sense has been tranformed into an ontologic fact: simply the macrospace of the eternal wordly night has become a microspace of mans being that suffers. The differences in the outcome of this effect with the two artist is evident, but the suggestion and the essence are the same. In Grünewalds work the night is modeled by strong defined contrasts, a frontal illumination and dark background which is „emptied“ in the crusified Christ, and the surrounding figures, while in Georgievski's work it has been layed in stacks over the entire composition. Actually in some newer compositions as the Lamentation before sundown (1987) and some other works Georgievski separates the surface with light and dark: Christs body is quite often in the front in a luminous yellowish and green tone, while the background is in a thick dark tone. In many cases this painter tends to paint the body in a ElGreco maner, with a spiral twist, and depending on to the motive he „devides“ the entire painting into a vertical or horizontal line. In the past few years this spiritual projection of the physical in his work recievs a form of a dense pictural „realism“, where the body of the holy son i s placed into his own sematic sphere with a reduced perpective, like in the expressive painting the Dead Christ by Mantegna. It is the perspective view without a starting point, from the heels towards the face. The effect is: a naturalistic expression, where from the exaggerated feet to the shortened „heavy“ body and the characteristic broad face, the holy son, is depicted as a simple human being, but with a metaphysical seal of the passion which has been transforemed into death in the space of the eternal blessing and essential peace. This type of Christ is rendered on Mantegna's canvas, and he is the same ih the brilliant drawing by Georgievski „The Lamentation with a kiss“ (1987).

Vladimir Georgievski has never left his favourite bible motives. Besides the crucifixion, Pieta, the Entombment, he also paints the motives the Lamentation, Adam and Eve and the Annunciation. Parallel to these, he has worked on other thematic cycles. Towards the end of the seventies he produced an impressive cycle of paintings and drawings, with the same title Musicians.

Most often on the painting are depicted lonesome figures, one, two or even three figures. What do they want, where have they come from, and where are they going? Mainly they are male figures, elder ones at a stage of maturity. They are full lenght figures, absent and enthralled in the music of their instrument. What kind is their enthrallment? What kind is the music. On one drawing Georgievski has named one of these musicians as Orpheus. This is the first apperent sign for the search and the aim to connect the analogy with the myth. Here lays the trap, the uncertainty of the lingt that deliberately directs to a wrong way. The painter himself dose not insist that much on the title, otherwise he would have named his other musicians in a similar way or at least a larger part of them. According to us this title is not given to bring about the linear reminding of the mythologic ancient musician, the creator of the ecstatic poetry of the entire life awakened by the ritual act of art, but to bring about the vertical line and to the essential acknowledgement for the tragedy of existing. Not even the outside appearance of the instrument suggests the mythologic musician. He has a lyre, while Georvievskis musician has a kaval (a macedonian wind instrument); his body is youthful, with a strain of a arcadian health and beauty, while the other body is nearly coming towards its end, and long ago has past his biological zenith.

It is true that this painter in 1983 and 1984 created a series of musicians, in water-colour, tempera and colour pencils, with a „blooming“ musculature. Throughout them „blows“ a typical dionizian cherfullness, but they themselves are only a catharsic prelude in his new

напнато од здравје и убавина, а она другото е тело на залез, кое поодамна го поминало апогејот на својот биолошки зенит.

Вистина овој сликар во 1983 и 1984 ќе реализира една серија на свирачи во акварел, гваш и молив во боја, со „расцутена“ мускулатура. Низ нив вее типична дионизиска ведрина, но самите тие се само еден катарзичен прелидиум во неговиот сликарски опус, пред новата серија на распетија и други трагични и метафизички мотиви. Тие свирачи се набиени со животен елан, како да е сликан Пан, богот на шумите и полињата во старогрчката митологија. Иако статични и анатомски хипертрофирани нив ги доживуваме езотерично, речиси лебдечки и „растворени“ во својата земна екстатичност и радост.

Наспроти нив, пак, Орфеј на цртежот за кој станува конкретно збор, покрај тоа што е старец е уште и прикleshтен за некој вид мрежа, која како симбол на бескрупулозната политичко-социјална сопнатост на човековото битие ќе се појавува зачестено на сликите и цртежите на Владимир Георгиевски. Но таа опасност кај него не е конотирана само врз политичко-социјална и цивилизациска, туку и врз метафизичка основа по линија на она што се именува како судбина, како нејасно истрадување на прагревот низ инферналното чистилиште на вечниот бол, плачот и смртта.

Сите страдаме според општата судбинска предодреденост, но не страдаме сите со ист интензитет и белег на големи судбински проколнатици. Некои како да се предодредени за тоа. Слично како Џем Султан во *Проклетата авлија* на Андриќ, или како Никитин во *Павилјон* н.5 на Чехов тие се осудени на неразбир, затвор и на крајот лудило. Парадоксот на нивното страдање и покрај сплетот на реални околности има редовно метафизичко исходиште во невиноста на нивната душа. Врз овој судбински парадокс се појавуваат и свирачите на Георгиевски. И тие се изведени од местата каде е отворена раната на овој свет лудницата, одделението за рак, мртвовечницата. Малкумина знаат дека, вон статичната удобност, ателјето на овој сликар е подвижно и дека тој, имено, скиците, проектите, имагинарната визиура за своите свирачи, како и за многу свои распетија и пиети, ги реализира токму во овие институции на страдањето над кои невидливо е втиснат стихот од пеколот на Данте: „Оставете секаква надеж“.

Сликани, во почетокот, на работ на физичката егзистенција свирачите на Владимир Георгиевски на цртежите и платната веќе ја поминуваат таа гранична црта, кинезија ја мрежата што ги сопиња, и со блага грековска спирала се извиваат во надреален простор. Тој простор е метафизички озвучен преку тоновите на бледожолтата мекозелената гама со која се обоени и свирачите. Притоа се добива впечаток дека и фигурите и фонот се исткаени од прејата на една неовдешна, заумна луминозност, небаре е тоа онаа светлина што ја зрачат душите кога се искачуваат кон предворјето на рајот. Свирачите на Георгиевски се ослободени од гравитацијата на земното и се запатени во просторот на трансцедентното, во просторот што преобразува и што ја открива Тајната на една поинаква егзистенција од искусената дотогаш. Тој простор е досегнат преку страдањето и болеста која, како што вели Миљковиќ во една песна, е помудра од зравјето. Тие свирачи се езотерични и само што не се распаднале во музика и светлина, во нематеријалност, во некој вид есенцијална егзистенција на психата. Метафизички луминозно, телото е тука присутно само да ја осведочи оваа трансцеденција.

„Небото е празно. Бог е мртов“, вели Кандински во делото За духовното во уметноста што претставува синтагма извлечена од срцевината на модерното промислување на судбината на човекот и светот, од филозофијата на Ниче и Шопенхауер. Де Кирико оваа празнина уште ја дефинира и како ужасна, како сјај на бездушната и непопатената убавина на материјата. Во таква метафизичка празнина стојат и свирачите на Георгиевски, но повеќе рамнодушни отколку

painting opus, to the new series of Crucifixions, and other tragic and metaphysical motives. The musicians are full of life enthusiasm, as if Pan is painted, the god of the forests and fields from the ancient Greek mythology. Although they are static and with a hypertrophic anatomy, we experience them in an esoteric way almost as if they are flowing and are „dissolved“ in their earthly esthetics and joy.

Opposite to them, Orpheus on the drawing is not only an old man, but he is caught in a web, that quite often appears on the paintings and the drawings by Vladimir Georgievski, as a symbol of the unscrupulous political and social spontaneity of man's being. But this danger has not been connotated on a civilization, political and social base, and a metaphysical one, for what is said to be destiny, and the suffering of the pre-sin through the infernal purgatory for the eternal pain, cry and death.

We all suffer according to the general predetermined destiny, but we do not suffer with the same strength and the same scar, as does Jem Sultan in „Prokleta Avlija“ by Ivo Andrić (The Damed Yard) or like Nikitha in Pavilion number 5 by Chehov have been cursed to misunderstanding, jail and at the end to madness. The paradox of their suffering besides the realistic circumstances has a metaphysical outcome in the innocence of their soul. With this destiny paradox, appear the musicians of Vladimir Georgievski. They were hatched out of the world's open wound, the mad house, the cancer department, the mortuary. Only few know that outside the static comfort of this painter's studio, the sketches, the projects and the imaginary visions were created in these institutions of suffering, where the inviolable words of Dante's Hell have been sealed: „Leave every hope“.

The musicians by Vladimir Georgievski on the drawings and the paintings at the beginning are on the edge of the physical existence, and cross the tragic line by pulling down the web that stumbles them, with a mild El Greco spiral winding which fills the surrealistic space. The space has a metaphysical sound, with the pale yellow tones and the soft green shades in which the musicians are rendered. It gives the impression that the figures and the background are woven with luminous threads, from the light that shines out of the souls awaiting the entrance to heaven.

Georgievski's musicians are liberated from the earthly gravitation and have departed to the transcendental space, which transforms and reveals the secret of a different existence, which has not been experienced so far. This space has been reached by suffering and illness, as Miljkovich says in a song, that it is wiser than health. Those musicians are esoteric, ready to be decomposed into the music and the light, to immaterial, into an essential existence of the psyche. The luminous metaphysical body is only present to give evidence of the transcendentality.

„The sky is empty, God is dead“, says Kandinsky in the work „On the spiritual in art“, which is a syntagm pulled out from the core of the contemporary idea about man's destiny and the world, in the philosophy of Nietzsche and Schopenhauer. De Chirico, defines this emptiness as horrible, as the glow of the heartless and the unstirred beauty of the materia. In such a metaphysical isolation stand Georgievski's musicians, apathetic and afraid of it, except if their fear has not been transformed into a hidden admiration that lasts as fortune with no difference to God.

The grotesque face of the violent on earth existence, is depicted by Georgievski with a certain measure of irony and sarcasm on some paintings and drawings titled as „In the fish-shop“. With a dark tone, quite often we see man that kill fish, fish in a aquarium awaiting to be killed, or numerated fish, separated from the myth space of the water, and placed in the social-pathologic space of man's living. The fish have been innocently forced to suffer, like the entire nature, that suffers from the aggressive instinct and the unscrupulous egoism of man. Man unjustly determines his own damned destiny to the fish as well. This is how the crucifixion overthrows the border of its anthropologic semantics

исплашени од неа, освен ако стравот не го преобразиле во скриен восхит што трае како среќа, независно од бога.

Инаку, гротескното лице на жестоката земна егзистенција, со прилична доза на иронија и сарказам Георгиевски го слика на редица платна и цртежи под заеднички наслов *Во рибарница*. На нив почесто во темна гама гледаме луѓе што убиваат риби, риби во аквариум што чекаат да бидат убиени, или означени со бројки издвоени од митскиот простор на водата и ставени во социјално-патолошкиот простор на човековата живеачка. Рибата невинно принудена да страда, исто онака како што е принудена денес речиси целокупната природа да страда од агресивниот инстинкт и од бескрупулозниот егоизам на човекот. Тој неправедно ѝ ја наметнува својата проклета судбина нејзе. На тој начин распетието ја префрла границата на својата антрополошка семантика и пошироко од неа тоа кај овој сликар станува знак, симбол на еден вид панстрадање. Инаку, како да ги објасниме и протолкуваме неговите чудни растенија со риба. Така, и во серијата на цртежи и слики со риби, како и во паралелно настанатите со неа циклуси на тема чистачи на чевли, продавачи на гипсани глави и продавачи на цвеќе реалните факти и социјалното претставуваат на некој начин само изговор. Кај сликар без изграден филозофско-поетички поглед на свет обично ваквиот тематски избор води кон празна социјална, веристичка сликарска реторика, односно кон натуралистичка страст — и ништо повеќе. Меѓутоа, кај сликар каков што е Владимир Георгиевски тоа е сосема поинаку. Наизглед баналните и на прв поглед строго реалистички мотиви во овие негови циклуси се само поодна точка за една поинаква, контемплативна сликарска медитација, која преку сцените од најгрубата реалност всушност уште еднаш метафизички размислува за судбината на човекот и светот до кој се допира тој.

Но најголема метафизичност, еден суптилен сликарски херметизам, непознат кај него дотогаш, Георгиевски ќе постигне во своите необични мртви природи, кои, заедно со останатите мотиви ги слика во последните седум-осум години и кои досега не ги излагал. Тоа не се класични мртви природи какви што се оние на Шарден, или на ренесансните мајстори пред него. На нив нема да сретнеме ни трага од вообичаената дионизиско-кујнска семантика, од даровите на природата (овоштието) и предметите на среќниот хедонистички интимизам (чаша, чинија, шише со вино итн), кои ќе ја сугерираат радоста на живеачката низ ведрите мени на годината. Верно се појавува по некој пресечен лимон, или парче од калинка. И тоа е речиси сè. Но и тие тука оставаат повеќе езотеричен отколку предметен впечаток бидејќи не стојат сами за себе и се подредени на општата атмосфера што лебди под знакот на еден вид „темен херметизам“. Мртвите природи на Георгиевски како да се сликани, имено, со потегот на мислата што ја изговорил поетот Рилке: „Уметноста е темната волја на нештата“. Неа овој сликар ја препознава како своја и со неа го решава и светлото кое има значење на душа на овие негови чудни слики. Предметите (најчесто гипсени глави и стапала, напукнати торза, кутук, стари чевли и суви есенски лисја) што ги слика на нив тој, иако густо обоени, презаситени во колоризмот, како да испливуваат од некоја внатрешна светлина, капејќи се во неа и на површината од платното. Тоа не е дневната светлина на битието, кое им се радува сетилно на предметите закотвени во својата екстатична статика на светлосниот зенит и сенката, туку месечинскиот лач на темното во битието кое ги исфрла предметите на површина низ пукнатината на непознатливата Тајна. Таа нив ги прозрачува и „ослободува“ од нивната материјалност.

Од кај се дојдени, што сакаат да кажат предметите на специфичните мртви природи на Владимир Георгиевски, која е нивната крајна порака? Точен одговор на ваквото и слично прашање не можеме да дадеме, затоа што тие слики на овој сликар се најмалку податливи за дешифрирање и секој обид за целосно толкување води само кон огрубување на таинственото што го скриваат тие. Сепак едно е сигурно:

and even wider, and becomes a mark and symbol of a certain pan-suffering for this painter. Hence, how can we explain his strange crucifixions with the fish. Like in the series of the drawings and painting with the fish and the parallel created cycle of shoe-kleeners, cast head selers and flower selers, where the realistic and the social facts are nearly just an excuse. To a painter with out a developed philosophic and poetic vision of the world this type of a thematic choice leads to an empty social, and painterly retoric creed, namely to a naturalistic passion — and nothing more. However, with the painter Vladimir Georgievski this is entirely different. On the first hand, the plain and strictly realistic motives of the cycles are only a start point for a different contemplative painters meditation, that by the crudest realistic scenes are his metaphysic idea for mans destiny and of the world he contacts.

The greatest methaphysics and subtle painting hermetics, unfamiliar to now, is achieved by Georgievski in his unusual Still life compositions, that together with his other motives he has painted in the past seven or eight years, and has not exhibited them. They are not the classic Still life paintings, like the ones by Chardin or by the renaissance masters before him. On them we do not see a trace of the — usual dionizian-kitchen sematics, the fruits of nature, and the objcts of the joyful hedonistic intimism (a glass, a plate, a bottle of wine), which suggest a joy of living throgh the happy cycles of the year. Actually only a lemon or a piece of pomegranate is depicted. They leave an esoteric impression and not only of the object, since they have been placed there not for themselves alone, but as part of the general atmosphere over which flows the sigh of the „dark hermetism“. The Still life works by Georgievski seem to be painted with the stroke and the idea which the poet Rilke has said: „Art is the dark willpower of things“. The artist has understood the meaning, and with it he solves the light, which in these stronge paintings has the meaning of a soul.

The objects which he paints (most often cast heads, cast feet, cracked torsos, old shoes and dry autumn leaves) are thickly coloured, wik a dense colourism, as if they spring out from the inner light and bathe on the surface of the canvas. It is not the day light of the being, that enjoys the senses of the objects anchored in their ecstatic statics of the light zenith and the shadow, but the moonlight darkness of the being which throws the objects on the surface out of the crack of the unrecognizable Secret. It shines on them and „liberates“ them from their materia.

Where have they come from, what do the objects on the specific still life works by Vladimir Georgievski have to say, what is their final message? We can not give a correct answer to this or a similar question, since the paintings of this artist are not defining, and every attempt for a integral explanation leads only to ugliness of the secret which is hidden inside them. One thing is certain: their speech is essential and with the esoteric suggestivness they overcome the simple descriptive artistic language, which is hardly avoidable when „simple“ material motives are painted. In the direction of this essentialism, direct the titles of the paintings: Still time, Hidden speech, Music for a feast. In a very expressive way they signalize the language of the painters brush. It represents a clean, contemplative speech of the objects, which the painter has selected from the chaos of the materia and has placed them on the canvas as evidence of the unstirred existance of time, locked inside them. They have been selected, namely brought forward in the light of the myth feeling, from the impuls of the total metaphysic stress of art to stop the temporarity and to give to the moment the detail, the object status for eternity. As some of the titles of the paintings suggest this status is developed by means of ascociative speech of the music and the silance together. The artistic seal is the start point, but not the final aim, since the painted objects by the painter are libereted from the materialism by extracting of the transcedentalness from them. From the

нивниот говор е есенцијален и во својата езотерична сугестивност далеку го надминува обичниот дескриптивен ликовен говор, кој се избегнува тешко кога се сликаат „чисто“ материјални мотиви. Во правецот на овој есенцијализам упатуваат и насловите на овие слики. *Стаено време, Сокриен говор, Наразено битие, Музика за празник* итн. Тие на мошне експресивен начин го сигнализираат јазикот на четкичката на сликарот. Тој претставува еден вид чист, контемплативен говор на предметите, кои сликарот ги издвоил од хаосот на материјата и ги поставил на платното да сведочат за една непоматена егзистенција на времето затворено во нив. Тие се извлечени, имено, на светлина од пределот на митското чувствување на истото, од импулсот на оној сеопфатен метафизички напор на уметноста да се запре минливоста и да му се даде на мигот, деталот, „немоќниот“ предмет статус на вечност. Тој статус, како што тоа го сугерираат и одделните наслови на сликите се воспоставува со посредство на асоцијативниот говор на музиката и тишината заедно. Ликовниот знак е поодна точка, но не и дефинитивна цел, бидејќи предметите што ги слика сликарот ги ослободува од предметното на тој начин што од нив го излачува трансцедентното. Во рамниште на ваквата езотерична проекција, како ликовно-семантички адекватни, чудните мртви природи на Георгиевски со својот сублимен спокој се прекликуваат со густоот метафизички психизам од мртвите природи на Моранди, како и со контемплативниот ониризам од Де Кириковите мртви природи и сомнабулни пејсажи во кои е наталожено митското надреално ехо на тишината и празнината.

Се разбира, кај Георгиевски е речиси секогаш присутна масата, која ги води асоцијациите кон типичниот правец што може да се обележи со зборот внатре. Таа ја симболизира општата атмосфера на интимност и дом, која меѓутоа се затемелува, извира од срцето на предметите што ги слика тој. На тој начин тие стануваат битија, бидејќи покрај чистата сопствена судбина што ја поседуваат истовремено се допрени и од нашата судбина, или се јавуваат како нејзини знаци. Масата е сцена, цврстата почва на таа судбина, правејќи ја истата присутна и постојана. Тука е и барокната драперија на народскиот тантелски чаршав, кој ја нагласува атмосферата на свеченост и врз кој најчесто паѓа снопот светлина како излачена семантичка есенција на насликаните предмети. Старите чевли тука се застапани не како гол факт, како изабен предмет, туку како време затворено во круг во кој се затворени и патот и стапката на патникот.

Херметични во говорот, мртвите природи на Владимир Георгиевски во меѓувреме и понатаму остануваат отворена тема за нови варијации и ликовно говорење на неизговорливото. Истовремено овој сликар ја продолжува својата духовна авантура со четкичката и боите, сликајќи симултано и на останатите свои тематски ракави, домислувајќи ги и промислувајќи ги од „нов“ агол на искуство и сознание. Така, на неговите последни распетија, на пример, Христос, сходно на цивилизацијата што ја живееме е подгрбавен и остарен на крстот. Такви се и Адам и Ева на неговото засега последно платно сликано со тој мотив, настанато по посетата на резерватот на Навахо Индијанците во Аризона (САД) 1987. Двајца старци, кои како да го носат врз својот грб сето бремено на човештвото со кое се родиле, израснале и остареле. Како по испуштен крик нивните полуисплашени лица зјапаат во празнината во која стојат беспомошно. На темниот фон зад нив се шири космичката или светската ноќ како ноќ на човековото битие што страда, сега напуштено и од Бог.

Трагичното чувствување на светот ги збогатуваа (старите) и ги разгрнува новите текови на сликарската имагинација на Владимир Георгиевски, која на неговите платна се втиснува како возбудлив уметнички белег со антрополошка содржина за едно проколнато постоење под сосвездијата.

point of of this esoteric projection as painterly semantic adequacies, the strange Still life paintings by Georgievski have a subleme serenity which interlockes with the metaphysic psychisam of the still life work by Morandi and with the contemplative onyrisam in De Chiricos still life compositions, and the somnambulist landacapes in which the silance and the emptiness of the surrealistic myth echo is layed.

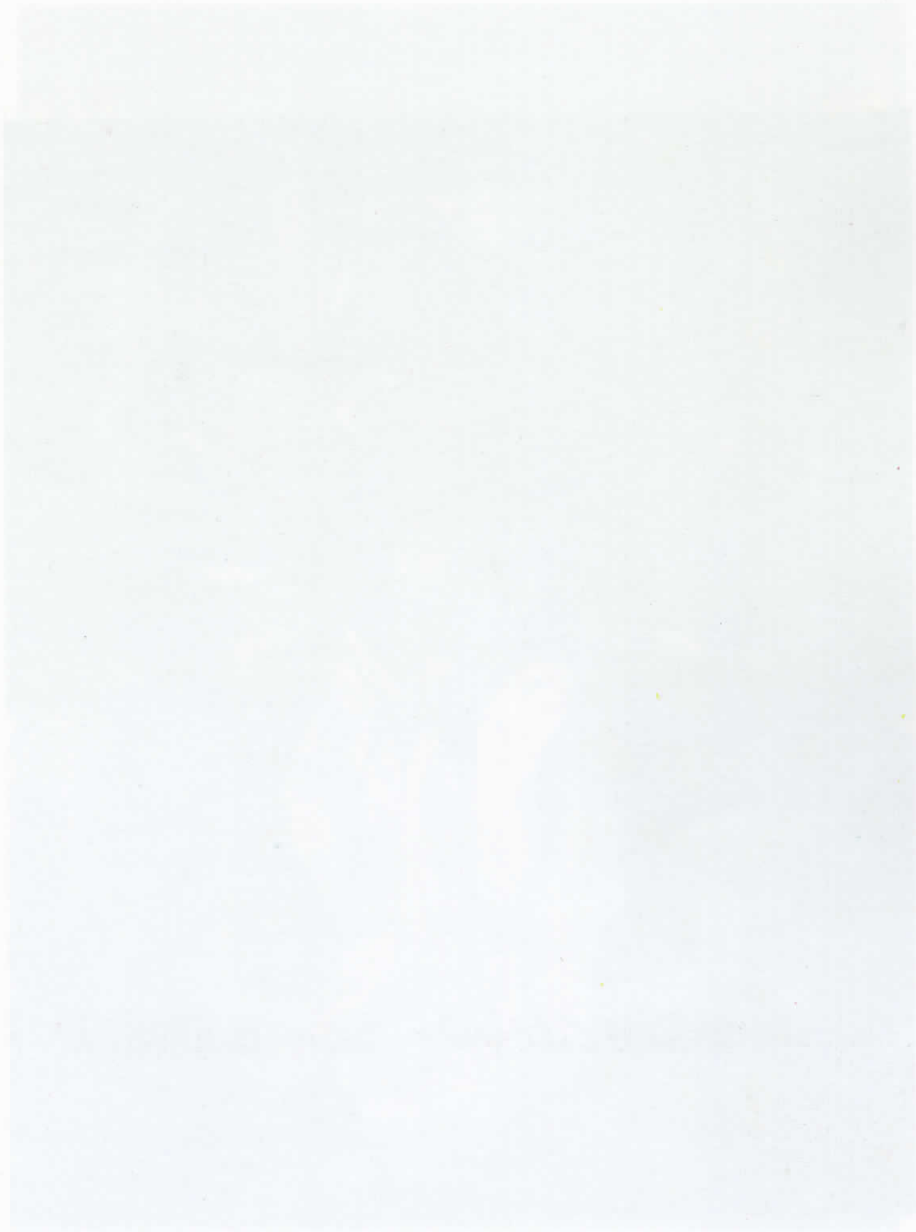
Of course, almost always in Georgievski's work the table is present, which leads the associations to typical direction, that can be explained with the word „inside“. It symbolizes the general atmosphere of intimacy and the home, which bonds, and springs out from the heart of the objects, that the painter paints. This is how they become beings, that besides their own clear destiny they are linked with our destiny or appear as her signs. The table is the scene, the firm ground of destiny, which makes it present and lasting. The baroque drapery, the folk lace table colth that emphasizes the formal atmosphere, above which a stack of light falls, is an extracted semartic secret of the painted objects. The old shoes are not placed as a bare fact, as a worn out object, but as time locked in a circle in which the path and the foot step of the traveler have been closed.

Hermetic in their speech, the Still-life paintings by Vladimir Georgievski for the mean time and further, remain an open subject for new variations of the artistic speech of the unuttered. This painter at the same time continues his spiritual adventure with selected motives, and by broadening them and fulfilling them from a „new“ angle, mith experiance and knowledge. On his last works, which depicts the Crucifixion, Christ is rendered on the cross as an old man and humpbacked, appropriate to the civilization in which we live. Such are Adam and Eve on his last painted work on this theme, created after his visit to Reservation camp of the Navacho Indians in Arizona (USA) in 1987. The two old people seem to carry the burden of mankind, what they were born, grew and matured with. As after a scream, their scared faces stare into the emptiness in which they are left helpless. Behind them, on the dark backround spreads the worldly cosmic night, as a night for the human being that suffers abandoned by God.

The tragic feeling of the world enriches „the old“ and awakes the new ways in the artistic imagination of Vladimir Georgievski, that on his paintings are imprinted as a exciting artistic seal with an anthropologic content for the damned existance under the constellation.

ДЕЛА WORKS

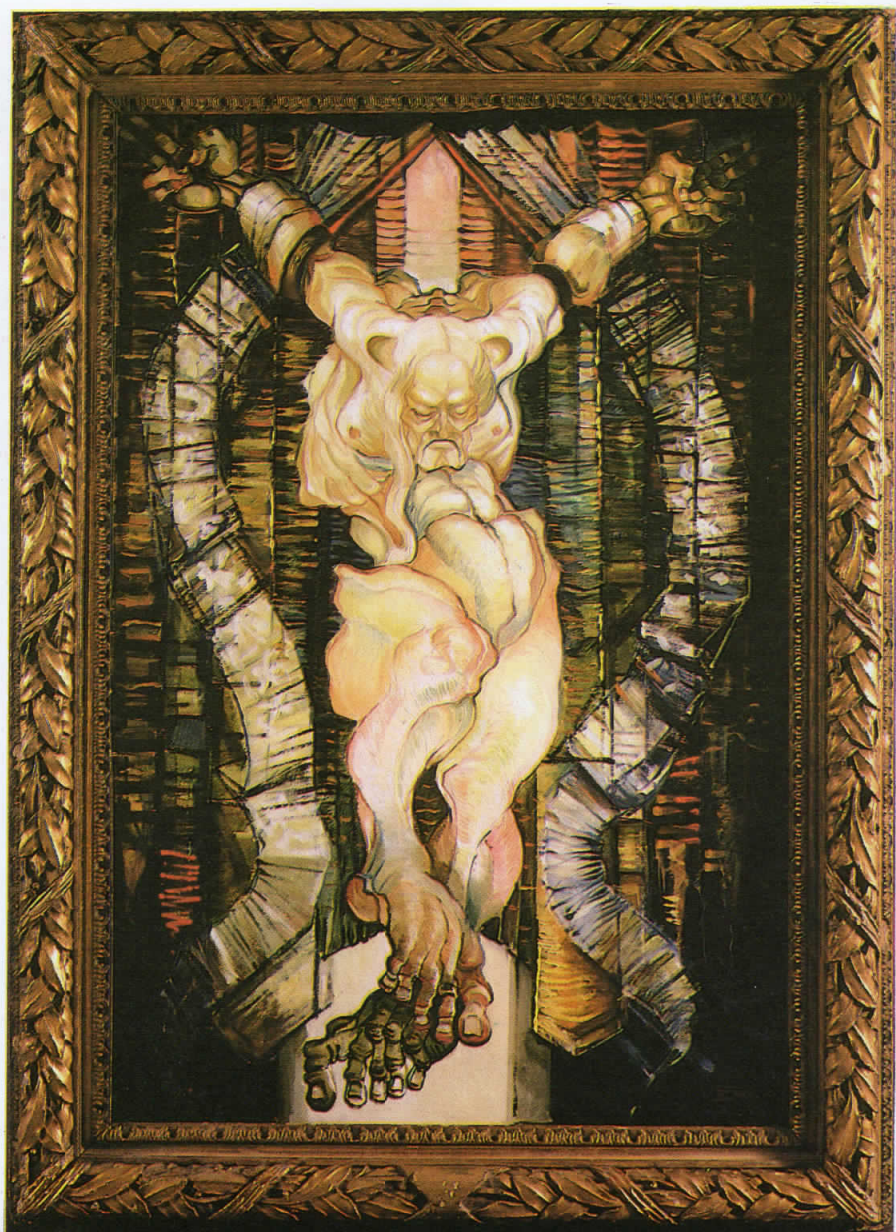
Faint, illegible text covering the page, likely bleed-through from the reverse side. The text is too light to transcribe accurately.

ДЕЛА | WORKS

РУГАЊЕ НА ХРИСТОС, 1988 | MOCKING CHRIST, 1988
масло на платно, | oil on canvas,
150 x 181 | 150 x 181

СВЕТЛО РАСПЕТИЕ, 1987 | BRIGHT CRUCIFIXION, 1987
масло на платно, | oil on canvas,
155 x 107 | 155 x 100

РАСПЕТИЕ СО СВИРАЧИ, 1987 | CRUCIFIXION WITH MUSICIANS, 1987
маслона платно, oil on canvas,
121 x 131 | 121 x 131

РАСПЕТИЕ СО КОКА — КОЛА, 1988 | CRUCIFIXION WITH COCA — COLA, 1988
масло на платно, oil on canvas,
121 x 131 | 121 x 131

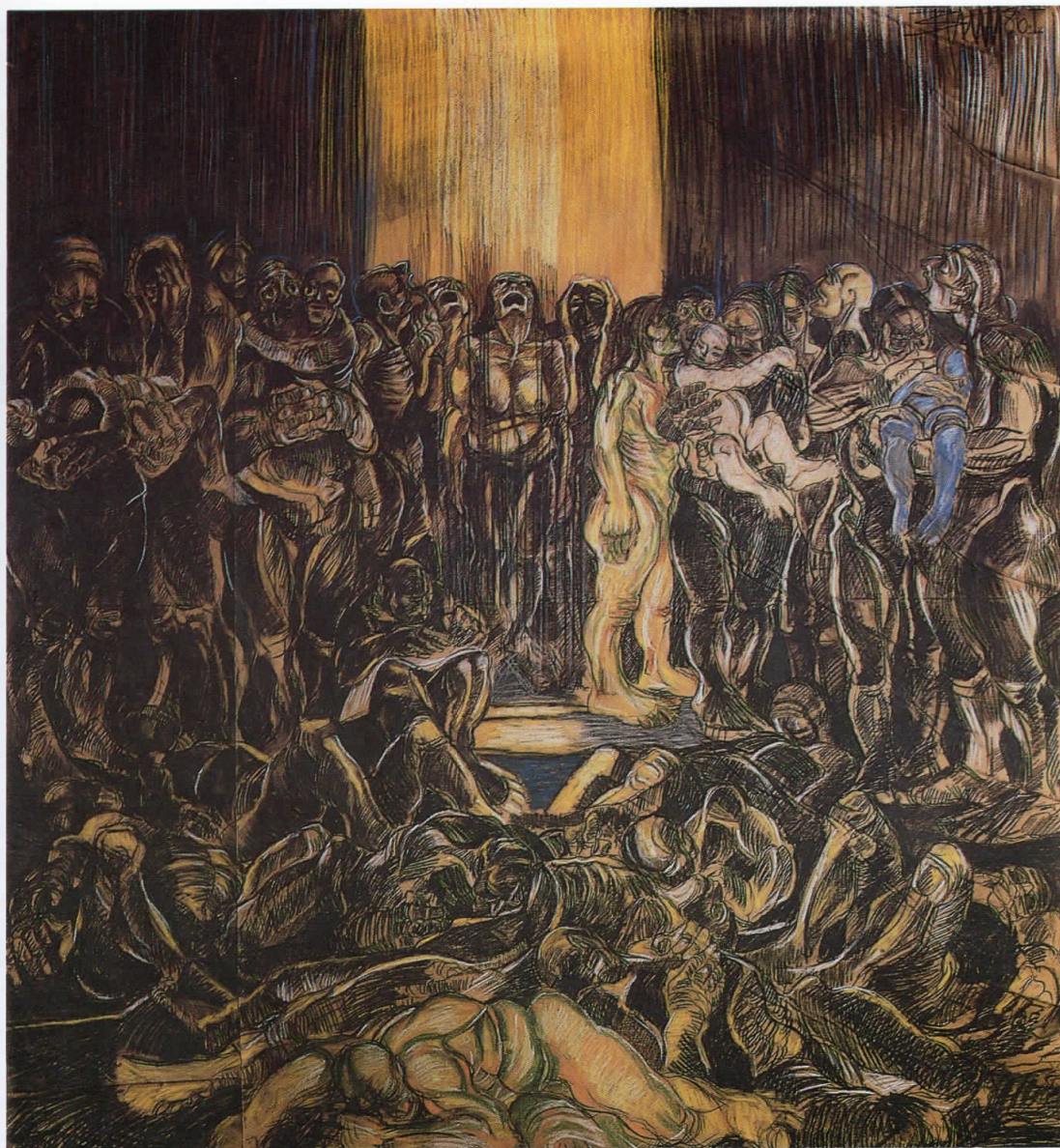
СПУШТАЊЕ ОД КРСТА, 1988 | DEPOSITION, 1988
масло на платно, oil on canvas,
150 x 200 | 150 x 200

РЕКВИЕМ, 1988 | REQUIEM, 1988
масло на платно, oil on canvas,
150 x 200 | 150 x 200

РЕКВИЕМ I, 1987 | REQUIEM I, 1987
комбинирана техника, | combine technique,
200 x 180 | 200 x 180

РЕКВИЕМ II, 1987 | REQUIEM II, 1987
комбинирана техника, | combine technique,
200 x 180 | 200 x 180

ПИЕТА, 1983 | PIETA, 1983
комбинирана техника, combine technique,
100 x 70 | 100 x 70

СВЕТО ЈАГНЕ, 1988/89 | HOLY LAMB, 1988/89
масло на платно, 250 x 186 | oil on canvas, 250 x 186

СВАДБА, 1987 | WEDDING, 1987
масло на платно, oil on canvas,
150 x 182 | 150 x 182

ЗЛАТНО ТЕЛЕ, 1987 | GOLD CALF, 1987
масло на платно, | oil on canvas,
121 x 131 | 121 x 131

АДАМИЕВА II, 1987 | ADAM AND EVE II, 1987
масло на платно, | oil on canvas,
172 x 172 | 172 x 172

АДАМ И ЕВА I, 1987 | ADAM AND EVE I, 1987
масло на платно, | oil on canvas,
121 x 131 | 121 x 131

ЗЛАТНА ЕСЕН, 1983 | GOLD AUTUMN, 1983
масло на платно, oil on canvas,
86 x 103 86 x 103

ЧЕИЗ, 1987 | DOWRY 1987
масло на платно, oil on canvas,
70x80 | 70 x 80

ХРИСТОС НА СОФРА, 1988 | CHRIST AT THE TABLE, 1988
акварел, 60x80 | water color, 60 x 80

ЧЕВЛИ, 1988 | SHOES, 1988
акварел (триптих), | water color (triptych),
60 x 80 | 60 x 80

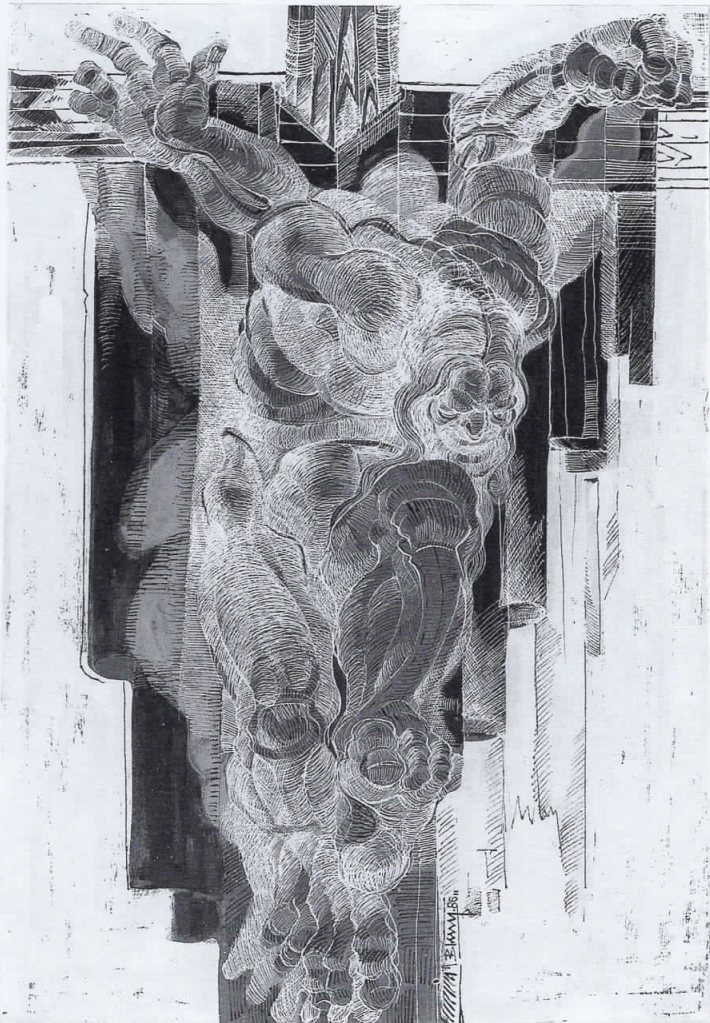

РАСПЕТИЕ, 1986 | CRUCIFIXION, 1986
скульптура (барельеф) | sculpture (bas-relief),
56,5 x 38,3 x 10 | 56,5 x 38,3 x 10

РАСПЕТИЕ I, 1983 | *CRUCIFIXION I, 1983*
комбинирана техника, | *combine technique,*
100 x 70 | *100 x 70*

РАСПЕТИЕ II, 1983 | *CRUCIFIXION II, 1983*
комбинирана техника, | *combine technique,*
100 x 70 | *100 x 70*

РАСПЕТИЕ III, 1983 | CRUCIFIXION III, 1983
комбинирана техника, combine technique,
100 x 70 | 100 x 70

МАНАСТИРСКА НОЌ, 1988 | A MONASTERY NIGHT, 1988
масло на платно, 101 x 101 | oil on canvas, 101 x 101
сигн. Д. Д. В. Георгиевски | sign. D. D. V. Georgievski
сопс. на авторот | Property of the Author

СТАРЦИ, 1988 | OLD PEOPLE, 1988
масло на платно, 70 x 70 | Oil on canvas, 80 x 70
сигн. Г. А. Б. Георгиевски | sign. UP. Right V. Georgievski
сопс. на Мицковик Миодраг | property of Mickovich Miodrag

КАТАЛОГ

ПЛАТНА

1. СРЕБРЕНА СВЕТЛИНА, 1976
масло на платно, 120 x 180
сигн.д.д. В. Георгиевски
сопс. на Георгиевски Драган
2. РЕЛИКВИИ, 1976
масло на платно, 80 x 120
сигн.д.д. В. Георгиевски
сопс. на авторот
3. ЗЛАТНА ЕСЕН, 1983
масло на платно, 86 x 103
сигн. д.д. В. Георгиевски
сопс. на Евдокија Георгиевска —
Шотароска
4. ВО ЧЕСТ НА ОСВАЛД ШПЕНГЛЕР,
1983/84
масло на платно, 200 x 100
сигн.д.д. В. Георгиевски
сопс. на Александар Рафајловски
5. УБАВИЦА И СТАРИ ЧЕВЛИ, 1984
масло на платно, 100 x 100
сигн. д.д. В. Георгиевски
сопс. на Илија Смилев
6. ЧЕВЛИ ВО ЕСЕНСКИ ВИОР, 1984
масло на платно, 100 x 100
синг. д.д. В. Георгиевски
сопс. на семејство Делиуланови
7. ДЕТЕ И СТАРИ ЧЕВЛИ, 1984
масло на платно, 180 x 160
сигн.д.д. В. Георгиевски
сопс. на семејство Славенски
8. АДАМИЕВА I, 1987
масло на платно, 172 x 172
сигн. д.д. В. Георгиевски
сопс. на авторот
9. ПИЕТА, 1987
масло на платно, 121 x 131
сигн.д.д. В. Георгиевски
сопс. на авторот
10. РАСПЕТИЕ СО СВИРАЧИ, 1987
масло на платно, 121 x 131
сигн. д.д. В. Георгиевски
сопс. на авторот
11. СПОМЕНИ ЗА БЕТОВЕН, 1987
масло на платно, 70 x 80
сигн. г.д. В. Георгиевски
сопс. на Ставрев Бранко
12. ЧЕИЗ, 1986/87
масло на платно, 70 x 80
сигн.д.д. В. Георгиевски
сопс. на РО „Газела“
13. МОЛИТВА, 1986/87
масло на платно, 200 x 100
сигн.д.д. в. Георгиевски
сопс. на др. Борис Петровски
14. СВЕТЛО РАСПЕТИЕ, 1987
масло на платно, 155 x 107
сигн. д.д. В. Георгиевски
сопс. на др. Коста Митрев
15. ВИТЛЕЕМСКИОТ ХОР, 1987
масло на платно, 100 x 100
сигн. д.д. В. Георгиевски
сопс. на Попов Столе
16. СЕКАВАЊЕ НА БЕТОВЕН, 1987
масло на платно, 80 x 70
сигн.д.д. В. Георгиевски
сопс. на Горан Самоиловски
17. РАСПЕТИЕ СО ЛУБЕНИЦА, 1987
масло на платно, 60 x 40
сигн.д.д. В. Георгиевски
сопс. на Јован Димчевски
18. МАСКА И СТАРИ ЧЕВЛИ. 1987
масло на платно, 80 x 70
сигн.д.д. В. Георгиевски
сопс. на РО „Газела“

CATALOGUE

CANVASES

1. SILVER LIGHT, 1976
oil on canvas, 120 x 180
sign.d.right. V. Georgievski
property of Georgievski Dragan
2. RELICS, 1976
oil on canvas, 80 x 120
sing. d.right. V. Georgievski
property of the author
3. GOLD AUTUMN, 1983
oil on canvas, 86 x 103
sign. d.right. V. Georgievski
property of Evdokija Georgievska —
Sotaroska
4. IN HONOR OF OSWALD SHPENGLER,
1983/84
oil on canvas, 200 x 100
sign. d.right. V. Georgievski
property of Aleksandar Rafajlovski
5. BEAUTY AND OLD SHOES, 1984
oil on canvas, 150 x 100
sign.d.right. V. Georgievski
property of Ilija Smilev
6. SHOES WITH AN AUTUMN WIND, 1984
oil on canvas, 100 x 100
sign.d.right. V. Georgievski
property of family Deliulanovi
7. A CHILD AND OLD SHOES, 1984
oil on canvas, 180 x 160
sign.d.right. V. Georgievski
property of family Slavenski
8. ADAM AND EVE I, 1987
oil on canvas, 172 x 172
sign. d. right. V. Georgievski
property of the author
9. PIETA, 1987
oil on canvas, 121 x 131
sign.d.right. V. Georgievski
property of the author
10. CRUCIFIXION WITH MUSICIANS,
1987
oil on canvas, 120 x 132
sign.d.right. V. Georgievski
property of the author
11. MEMORY OF BETHOWEN, 1987
oil on canvas, 70 x 80
sign. up. right. V. Georgievski
property of Stavrev Branko
12. DOWRY, 1986/87
oil on canvas, 70 x 80
sign. d. right. V. Georgievski
property of RO „Gazela“
13. PRAYER, 1986/87
oil on canvas, 200 x 100
sign.d.right.V. Georgievski
property of dr. Boris Petrovski
14. A WHITE CRUCIFIXION, 1987
oil on canvas, 155 x 107
sign.d.right. V. Georgievski
property of dr. Kosta
15. THE BETHLEHEM CHOIR, 1987
oil on canvas, 100 x 100
sign.d.right. V. Georgievski
property of the author
16. MEMORY OF BETHOWEN 1987
oil on canvas, 80 x 70
sign. d. right. V. Georgievski
property of Goran Samoilovski
17. THE CRUCIFIED WITH A
WATERMELON, 1987
oil on canvas, 60 x 40
sign.d.right. V. Georgievski
property of Jovan Dimcevski
18. A MASK AND OLD SHOES, 1987
oil on canvas, 80 x 70
sign. d. right. V. Georgievski
property of RO „Gazela“

19. РЕКВИЕМ, 1988
масло на платно, 150 x 200
сигн.д.д.В. Георгиевски 88
сопс. на авторот
20. РУГАЊЕ НА ХРИСТОТ, 1988
масло на платно, 150 x 181
сигн. д.д. В. Георгиевски
сопс. на авторот
21. СВАДБА, 1988
масло на платно, 150 x 182
сигн.д.д. В. Георгиевски
сопс. на авторот
22. АДАМИЕВА II, 1988
масло на платно, 121 x 131
сигн.д.д. В. Георгиевски
сопс. на авторот
23. СПУШТАЊЕ ОД КРСТ, 1988
масло на платно, 150 x 200
сигн.г.д.В. Георгиевски
сопс. на авторот
24. МАНАСТИРСКА НОЌ, 1988
масло на платно, 101 x 101
сигн.д.д.В. Георгиевски
сопс. на авторот
25. СТАРЦИ, 1988
масло на платно, 101 x 101
сигн.д.д. В. Георгиевски
сопс. на авторот
26. РАСПЕТИЕ СО ВЕНЕЦ, 1988
масло на платно, 101 x 121
сигн.д.д. В. Георгиевски
сопс. на авторот
27. СУВО ЦВЕЌЕ, 1988
масло на платно, 70 x 80
сигн.д.д. В. Георгиевски
сопс. на авторот
28. ЧОВЕКОТ СО ЗЛАТНОТО ТЕЛЕ, 1988
масло на платно, 121 x 131
сигн.д.д. В. Георгиевски
сопс. на авторот
29. РАСПЕТИЕ И КОКА КОЛА, 1988
масло на платно, 121 x 131
сигн.д.д. В. Георгиевски
сопс. на семејство Ставреви
30. СУВО ЦВЕЌЕ, 1988
масло на платно, 80 x 70
сигн.г.д.в. Георгиевски
сопс. на Мицковиќ Миодраг
31. СТАРЦИ, 1988
масло на платно, 101 x 101
сигн.д.д. В. Георгиевски
сопс. на авторот
32. AGNUS DEI, 1988/89
масло на платно, 250 x 186
б.с.
сопс. на авторот
33. БЕЛО ТОРЗО, 1988/89
масло на платно, 155 x 107
сигн.д.д. В. Георгиевски 89
сопс. на авторот
34. НОЌ СПРОТИ ДУХОВИ, 1989
масло на платно, 140 x 130
сигн. д.д. В. Георгиевски
сопс. на авторот
35. КНЕЗОТ МИШКИН, 1989
масло на платно, 100 x 100
сигн. д.д. В. Георгиевски
сопс. на авторот
36. ПРВОТО ИСКУШЕНИЕ, 1989
масло на платно, 66 x 80
сигн. д.д. В. Георгиевски
сопс. на авторот
37. НЕБЕСЕН ЛЕБ, 1989
масло на платно, 100 x 100
сигн. д.д. В. Георгиевски
сопс. на авторот
38. ЛЕБ И СВЕТЛИНА, 1989
масло на платно, 100 x 100
сигн. д.д. В. Георгиевски
сопс. на авторот
39. КРВ И ТЕЛО, 1989
масло на платно, 66 x 55
сигн. д.д. В. Георгиевски
сопс. на авторот
40. ЛЕБ И ЦВЕЌЕ, 1989
масло на платно, 66 x 80
сигн. д. д. В. Георгиевски
сопс. на авторот

19. REQUIEM, 1988
oil on canvas, 150 x 200
sign. d. right. V. Georgievski 88
property of the author
20. MOCKING CHRIST, 1988
oil on canvas, 150 x 181
sign. d. right. V. Georgievski
property of the author
21. WEDDING, 1988
oil on canvas, 150 x 182
sign.d.right. V. Georgievski
property of the author
22. ADAM AND EVE II, 1988
oil on canvas, 121 x 131
sign.d.right. V. Georgievski
property of the author
23. DEPOSITION, 1988
oil on canvas, 150 x 200
sign.up.right. V. Georgievski
property of the author
24. A MONASTERY NIGHT, 1988
oil on canvas, 101 x 101
sign.d.right.V. Georgievski
property of the author
25. OLD PEOPLE, 1988
oil on canvas, 101 x 101
sign. d.right. V. Georgievski
property of the author
26. CRUCIFIXION WITH A WREATH, 1988
oil on canvas, 101 x 121
sign.d.right. V. Georgievski
property of the author
27. DRY FLOWERS, 1988
oil on canvas, 70 x 80
sign.d.right. V. Georgievski
property of the author
28. THE MAN WITH THE GOLDEN CALF,
1988
oil on canvas, 121 x 131
sign.d.right.V. Georgievski
property of the author
29. CRUCIFIXION WITH COCA COLA,
1988
oil on canvas, 121 x 131
sign.d.right.V. Georgievski
property of family Stavrev
30. DRY FLOWERS, 1988
oil on canvas, 80 x 70
sign.up.right. V. Georgievski
property of Mickovich Miodrag
31. OLD PEOPLE, 1988
oil on canvas, 101 x 101
sign.d.right. V. Georgievski
property of the author
32. AGNUS DEI, 1988/89
oil on canvas, 250x186
without signature
property of the author
33. A WHITE TORSO, 1988/89
oil on canvas, 155 x 107
sign.d.right.V. Georgievski
property of the author
34. NIGHT TOWARD GHOSTS, 1989
oil on canvas, 140 x 130
sign. d. right. V. Georgievski
property of the author
35. DUKE MISHKIN, 1989
oil on canvas, 100 x 100
sign. d. right. V. Georgievski
property of the author
36. THE FIRST TEMPTATION, 1989
oil on canvas, 66 x 80
sign. d. right. V. Georgievski
property of the author
37. HEVENLY BREAD, 1989
oil on canvas, 100 x 100
sign. d. right. V. Georgievski
property of the author
38. BREAD AND LIGHT, 1989
oil on canvas, 100 x 100
sign. d. right. V. Georgievski
property of the author
39. BLOOD AND BODY, 1989
oil on canvas, 66 x 55
sign. d. right. V. Georgievski
property of the author
40. BREAD AND FLOWERS, 1989
oil on cava, 66 x 80
sign. d. right. V. Georgievski
property of the author

ЗАПИСИ НИЗ АКВАРЕЛ

1. ЧОВЕКОТ ОД ПАВИЉОНОТ БР. 6 IV, 1985
акварел, 60x80
сигн.д.д. В.Георгиевски
сопс.на авторот
2. ЧОВЕКОТ ОД ПАВИЉОНОТ БР. 6 V, 1985
акварел, 60x80
сигн.д.д. В.Георгиевски
сопс.на авторот
3. ЧОВЕКОТ ОД ПАВИЉОНОТ БР. 6 III, 1986
акварел, 60x80
сигн.д.д. В.Георгиевски
сопс.на авторот
4. ЧОВЕКОТ ОД ПАВИЉОНОТ БР. 6 II, 1986
акварел, 60x80
сигн.д.д. В.Георгиевски
сопс. на авторот
5. ПОВЕКОТ ОД ПАВИЉОНОТ БР.6 I, 1986
акварел, 60x80
сигн.д.д. В.Георгиевски
сопс.на авторот
6. ПРОДАВАЧНА ЖОЛТО ЦВЕЌЕ, 1987
акварел, 100x70
сигн.д.д. В.Георгиевски
сопс. на авторот
7. РОДЕНДЕНСКО ЦВЕЌЕ, 1987
акварел, 60x80
сигн.д.д. В.Георгиевски
сопс. на Ведрa Кoрoбaр
8. ПОГЛАВАРОТ НА ЧИРОКИТЕ, 1987
акварел, 60x80
сигн.д.д. В.Георгиевски
сопс.на авторот
9. САН ФРАНЦИСКО, 1987
акварел, 60x80
сигн.д.д. В.Георгиевски
сопс.на авторот
10. ЗЕМЈАТА НА АПАЧИТЕ, 1987
акварел, 60x80
сигн.д.д. В.Георгиевски
сопс.на авторот
11. ПРЕКИНАТИОТ ЛЕТ I, 1988
акварел, 60x80
сигн.д.д. В.Георгиевски
сопс.на авторот
12. ПРЕКИНАТИОТ ЛЕТ II, 1988
акварел, 60x80
сигн.д.д. В.Георгиевски
сопс.на авторот
13. ПРЕКИНАТИОТ ЛЕТ III, 1988
акварел, 60x80
сигн.д.д. В.Георгиевски
сопс. на авторот
14. ТЕЛО И СЕНКА I, 1988
акварел, 40x60
сигн.д.д. В.Георгиевски
сопс.на авторот
15. ТЕЛО И СЕНКА II, 1988
акварел, 40x60
сигн.д.д. В.Георгиевски
сопс.на авторот
16. ТЕЛО И СЕНКА III, 1988
акварел, 40x60
сигн.д.д. В.Георгиевски
сопс.на авторот
17. СУВО ЦВЕЌЕ I, 1988
акварел, 40x60
сигн.д.д. В.Георгиевски
сопс.на авторот
18. СУВО ЦВЕЌЕ II, 1988
акварел, 40x60
сигн.д.д. В.Георгиевски
сопс.на авторот
19. СУВО ЛИСЈЕ I, 1988
акварел, 40x60
сигн.д.д. В.Георгиевски
сопс.на авторот

WATER COLOR NOTES

1. THE MAN FROM THE PAVILION NO 6
— IV, 1985
water color, 60x80
sign.d.right. V.Georgievski
property of the author
2. THE MAN FROM THE PAVILION NO 6
— V, 1985
water color, 60x80
sign.d.right. V.Georgievski
property of the author
3. THE MAN FROM THE PAVILION NO 6
— III, 1986
water color, 60x80
sign.d.right. V.Georgievski
property of the author
4. THE MAN FROM THE PAVILION NO 6
— II, 1986
water color, 60x80
sign.d.right. V.Georgievski
property of the author
5. THE MAN FROM THE PAVILION NO 6
— I, 1986
water color, 60x80
sign.d.right. V.Georgievski
property of the author
6. THE SELLER OF THE YELLOW
FLOWERS, 1987
water color, 60x80
sign.d.right. V.Georgievski
property of the author
7. BIRTHDAY FLOWERS, 1987
water color, 60x80
sign.d.right. V.Georgievski
property of Vedra Korobar
8. THE CHIEF OF THE CHEROKEE, 1987
water color, 60x80
sign.d.right. V.Georgievski
property of the author
9. SAN FRANCISCO, 1987
water color, 60x80
sign.d.right. V.Georgievski
property of the author
10. THE LAND OF THE APACHE, 1987
water color, 60x80
sign.d.right. V.Georgievski
property of the author
11. THE INTERRUPTED FLIGHT, I, 1988
water color, 60x80
sign.d.right. V.Georgievski
property of the author
12. THE INTERRUPTED FLIGHT II, 1988
water color, 60x80
sign.d.right. V.Georgievski
property of the author
13. THE INTERRUPTED FLIGHT III, 1988
water color, 60x80
sign.d.right. V.Georgievski
property of the author
14. BODY AND SHADOW I, 1988
water color, 40x60
sign.d.right. V.Georgievski
property of the author
15. BODY AND SHADOW II, 1988
water color, 40x60
d.right.V.Georgievski
property of the author
16. BODY AND SHADOW III, 1988
water color, 40x60
sign.d.right.V.Georgievski
property of the author
17. DRY FLOWERS I, 1988
water color, 40x60
sign.d.right. V.Georgievski
property of the author
18. DRY FLOWERS II, 1988
water color, 40x60
sign.d.right.V.Georgievski
property of the author
19. DRY LEAVES I, 1988
water color, 40x60
sign.d.right.V.Georgievski
property of the author

20. СУВО ЛИСЈЕ II, 1988
акварел, 40x60
сигн.д.д. В.Георгиевски
сопс.на авторот

21. СУВО ЛИСЈЕ III, 1988
акварел, 40x60
сигн.д.д. В.Георгиевски
сопс.на авторот

22. ЖОЛТА ПЛАНИНА, 1988
акварел, 40x60
сигн.д.д. В.Георгиевски
сопс.на авторот

23. ЛИТУРГИЈА (триптих), 1988
акварел, 60x80
сигн.д.д. В.Георгиевски
сопс.на авторот

24. ИЗМИНАТИОТ ПАТ, (триптих), 1988
акварел, 60x80
сигн.д.д. В.Георгиевски
сопс. на авторот

25. СВЕЧЕНА РАЗДЕЛБА (триптих), 1988
акварел, 60x80
сигн.д.д. В.Георгиевски
сопс.на авторот

КАРТОНИ ЗА СЛИКИ

1. СТАРИ ЧЕВЛИ, 1987
комб. техн. 60 x 40
2. ОБЕЛЕЖАНИЕТО, 1987
комб. техн. 60 x 40
3. ИЗБРАНИЕТО, 1987
комб. техн. 60 x 40
4. ЧУВАРОТ НА МАНАСТИРОТ, 1988
комб. техн. 60 x 40
5. ЖЕНАТА НА ЧУВАРОТ, 1988
комб. техн. 60 x 40
6. ВЕЧНИОТ МАНАСТИР, 1988
комб. техн. 60 x 40
7. БЕЛИОТ СОН, 1988
комб. техн. 60 x 40
8. РАСПНАТА, 1988
комб. техн. 60 x 40
9. УСПАНИЕТО, 1988
комб. техн. 60 x 40
10. ГРАФИТИ, 1988
комб. техн. 60 x 40

СКУЛПТУРА

1. РАСПЕТИЕ I, 1987
барелеф (гипс), 40x30x5
2. РАСПЕТИЕ II, 1987
барелеф (гипс), 40x30x15
3. ОТСЕЧЕНАТА ГЛАВА НА ЈОВАН
(или портрет на Фјодор
Михајлович-Достоевски), 1989
барелеф (гипс), 80x45x25

20. DRY LEAVES II, 1988 water color, 40x60 sign.d.right.V.Georgievski property of the author 21. DRY FLOWERS III, 1988 water color, 40x60 sign.d.right.V.Georgievski property of the author 22. YELLOW MOUNTAIN, 1988 water color, 40x60 sign.d.right.V.Georgievski property of the author	23. LITURGY (triptych), 1988 water color, 60x80 sign.d.right.V.Georgievski property of the author 24. THE PAST WAY (triptych), 1988 water color, 60x80 sign.d.right.V.Georgievski property of the author 25. A SOLEMN SEPARATION (triptych), 1988 water color, 60x80 sign.d.right.V.Georgievski property of the author

PROJECTS FOR PAINTINGS

1. OLD SHOES, 1987
comb. tech. 60 x 40
2. THE MARKED, 1987
comb. tech. 60 x 40
3. THE SELECTED, 1987
comb. tech. 60 x 40
4. THE MONASTERY KEEPER, 1988
comb. tech. 60 x 40
5. THE WIFE OF THE KEEPER, 1988
comb. tech. 60 x 40
6. THE ETERNAL MONASTERY, 1988
comb. tech. 60 x 40
7. THE WHITE DREAM, 1988
comb. tech. 60 x 40
8. CRUCIFIED, 1988
comb. tech. 60 x 40
9. ASLEEP, 1988
comb. tech. 60 x 40
10. GRAFFITY, 1988
comb. tech. 60 x 40

SCULPTURE

1. CRUCIFIXION I, 1987
bas-relief (gypsum), 56,5x38,3x10
2. CRUCIFIXION II, 1987
bas-relief (gypsum), 40x30x15
3. THE CUT HEAD OF JOHN
(or a portrait of Feodor
Mikhailovich – Dostoevsky), 1989
bas-relief (gypsum), 80x45x25

ЦРТЕЖИ

1. БЕЛИОТ МАНАСТИР, 1978
молив во боја, 128x170
сигн.д.д. В.Георгиевски
сопс.на семејство Младеновиќ
2. ЗАБОРАВЕНИ ПОЛИЦИ, 1985
молив во боја, 200x160
сигн.д.д. В.Георгиевски
сопс.на Чамински Александар
3. ХРИСТОС ШТО ЧЕКОРИ, 1986
туш, 100x70
сигн.д.д. В.Георгиевски
сопс.на инг. арх. Димитрије
Голубовски
4. ПИЕТА, 1986
туш, 100x70
сигн.д.д. В.Георгиевски
сопс.на авторот
5. СОНОТ НА РАСПНАТИОТ, 1986
туш, 100x70
сигн.д.д. В.Георгиевски
сопс. на авторот
6. РАСПЕТИЕ, 1986
туш, 100x70
сигн.д.д.В.Георгиевски
сопс.на авторот
7. ЗАПИСНИЧАР, 1986
молив во боја, 100x70
сигн.д.д.В.Георгиевски
сопс.на Бранко Ставрев
8. РАСПНАТИОТ ШТО ПЕЕ, 1986
туш, 100x70
сигн.д.д.В.Георгиевски
сопс.на авторот
9. БЛАГОВЕСТИ, 1986
туш, 100x70
сигн.д.д.В.Георгиевски
сопс.на авторот
10. РАСПЕТИЕ, 1986
туш, 100x70
сигн.д.В.Георгиевски
сопс. на авторот
11. ПАВИЉОНОТ БР. 6, 1987
молив во боја, 120x110
сигн.д.д.В.Георгиевски
сопс. на авторот
12. РЕКВИЕМ I, 1987
пастел, 200x180
сигн.д.д.В.Георгиевски
сопс.на авторот
13. РЕКВИЕМ II, 1987
пастел, 200x180
сигн.д.д.В.Георгиевски
сопс.на авторот
14. РЕКВИЕМ III, 1987
пастел, 200x180
сигн.д.д.В.Георгиевски
сопс.на авторот
15. РЕКВИЕМ IV, 1987
пастел, 200x180
сигн.д.д.В.Георгиевски
сопс.на авторот
16. ВОСКРЕСНАТИОТ, 1987
комб.техн., 200x100
сигн.д.д.В.Георгиевски
сопс.на авторот
17. ЖИТИЕТО НА СВ.ГЕОРГИ, (триптих)
1987
туш, 120x180
сигн.д.д.В.Георгиевски
сопс.на авторот
18. ЕСЕНСКО ЛИСЈЕ, 1987
молив во боја, 80x70
сигн.д.д.В.Георгиевски
сопс.на Тупурковски Васил
19. ВОСКРЕСНАТИОТ II, 1987
туш, 200x100
сигн.д.д.В.Георгиевски
сопс.на авторот
20. СВЕТИОТ ЛЕБ, 1988/89
молив во боја, 80x70
сигн.д.д.В.Георгиевски
сопс.на авторот

DRAWINGS

1. THE WHITE MONASTERY, 1976
colored pencil, 128x170
sign.d.right.V.Georgievski
property of Zoran Mladenovich
2. FORGOTEN SHELVES, 1985
colored pencil, 200x160
sign.d.right.V.Georgievski
property of the author
3. WALKING CHRIST, 1986
ink, 100x70
sign.d.right.V.Georgievski
property of ing.arch.Dimitrije Golubovski
4. PIETA, 1986
ink, 100x70
sign.d.right.V.Georgievski
property of the author
5. THE DREAM OF THE CRUSIFIED,
1986
ink, 100x70
sign.d.right.V.Georgievski
property of the author
6. CRUSIFICATION, 1986
ink, 100x70
sign.d.right.V.Georgievski
property of the author
7. THE RECORD KEEPER, 1986
colored pencils, 100x70
sign.d.right.V.Georgievski
property of Branko Stavrev
8. THE CRUSIFIED THAT SINGS, 1986
ink, 100x70
sign.d.right.V.Georgievski
property of the author
9. ANNUNCIATION, 1986
ink, 100x70
sign.d.right.V.Georgievski
property of the author
10. CRUCIFIXION, 1986
ink, 100x70
sign.d.right.V.Georgievski
property of the author
11. PAVILION NO I — 6, 1987
colored pencils, 120x110
sign.d.right.V.Georgievski
property of the author
12. REQUIEM I, 1987
pastel, 200 x 180
sign.d.right.V.Georgievski
property of the author
13. REQUIEM II, 1987
pastel, 200x180
sign.d.right.V.Georgievski
property of the author
14. REQUIEM III, 1987
pastel, 200x180
sign.d.right.V.Georgievski
property of the author
15. REQUIEM III, 1987
pastel, 200x100
sign.d.right.V.Georgievski
property of the author
16. THE RESURRECTED, 1987
comb.tech.200x100
sign.d.right.V.Georgievski
property of the author
17. ST.GEORGES HAGIOGRAPHY
(triptych), 1987
ink, 120x180
sign.d.right.V.Georgievski
property of the author
18. AUTUMN LEAVES, 1987
colored pencil, 80x70
sign.d.right.V.Georgievski
property of Tupurkovski Vasil
19. THE RESURECTED II, 1987
ink, 200x100
sign.d.right.V.Georgievski
property of the author
20. THE HOLY LOAF, 1988/89
colored pencil, 80x70
sign.d.right.V.Georgievski
property of the author

ГЕОРГИЕВСКИ ВЛАДИМИР

Роден во Скопје 1942. Дипломирал на Академијата за ликовни уметности во Белград 1968. Постдипломски студии завршил на истата Академија 1970., кај професорот Младен Србиновиќ. Студиски патувања: Англија, Франција, Шпанија, СССР и САД. Работи како професор на Архитектонскиот факултет во Скопје. Адреса: Народни фронт 15, Капештец, 91000 Скопје

САМОСТОЈНИ ИЗЛОЖБИ

- 1977 Скопје, Музеј на современа уметност
Белград, Галерија „Моша Пијаде“
- 1978 Скопје, Центар за култура и информации
- 1980 Белград, Галерија при
Коларичевиот народен универзитет
- 1983 Скопје, Уметничка галерија
- 1989 Скопје, Уметничка галерија

ГРУПНИ ИЗЛОЖБИ

- 1967/68 Учестувал на изложбите на УЛУС
- 1968 Белград, IX Октомвриски салон
- 1969 Белград, „Генерација 69“
Белград, Современа македонска уметност — млада генерација
Белград, НОБ во делата на ликовните уметници
- 1971 Струмица, Струмичка ликовна колонија
- 1972 Пиатра Неамц (Румунија),
Современа македонска уметност
Скопје, Современи македонски уметници — млада генерација II,
Музеј на современа уметност
Битола, Современи македонски уметници — млада генерација II,
Уметничка галерија „Моша Пијаде“
- 1973 Струмица, Струмичка ликовна колонија
Скопје, XXIX традиционална есенска изложба на ДЛУМ,
Уметничка галерија

GEORGIEVSKI VLADIMIR

Born in Skopje 1942. Graduated from the Academy of Fine Arts in Belgrade 1968. Completed his graduate studies at the same Academy in 1970 under professor Mladen Srbinović. Travelled on study trips to: England, France, Spain the Soviet Union and USA. Works as professor at the Faculty of Architecture in Skopje. Address: Narodni front 13, Kapistec, 91000 Skopje

ONE — MAN EXHIBITIONS

- 1977 Skopje, Meseum of Contemporary Art
Belgrade, Gallery „Mosa Pijade“
- 1978 Skopje, Cultural and Information Center
- 1980 Belgrade, Gallery of the Kolaricev Public University
- 1983 Skopje, Art Gallery
- 1989 Skopje, Art Gallery

GROUP EXHIBITIONS

- 1967/68 Participated at ULUS (Serbian Society of Artists) Exhibitions
- 1968 Belgrade, The Ninth October Salon
- 1969 Belgrade, „Generation 69“
Belgrade, Macedonian Contemporary Art — Young Generation
Belgrade, The National and Liberation War in the Works of the Artists
- 1971 Strumica, Strumica Art Colony
- 1972 Piatra Neamc (Rumania),
Macedonian Contemporary Art
Skopje, Macedonian Contemporary Artists — Young Generation
Bitola, Macedonian Contemporary Artists — Young Generation II,
„Mosa Pijade“ Gallery
- 1973 Strumica, Strumica Art Colony
Skopje, The Twenty-ninth Traditional Autumn Exhibition of DLUM (Macedonian Society of Artists), Art Gallery

- 1974 Нови Сад, 12 современи македонски уметници, Галерија при работничкиот универзитет „Радивој Чирпанов“
- 1975 Љубљана, Денови на културата на младите од СРМ во СР Словенија Костањевица на Крка, Македонски уметници, Ланиутов ликовен салон
- 1977 Скопје, Изложба на ДЛУМ — Цртеж/77, Салон на НУБ „Климент Охридски“
- 1978 Битола, III триенале на современата југословенска графика, Уметничка Галерија „Моша Пијаде“ Скопје, IX графичка изложба на ДЛУМ, Салон на НУБ „Климент Охридски“ Скопје, Изложба на ДЛУМ — цртеж, Салон на НУБ „Климент Охридски“
- 1979 Скопје XXXIV годишна изложба на ДЛУМ, Музеј на современа уметност Скопје, X графичка изложба на ДЛУМ, Салон на НУБ „Климент Охридски“ Куманово, X графичка изложба на ДЛУМ, Уметничка галерија Струмица, X графичка изложба на ДЛУМ, Работнички универзитет „Јосиф Јосифовски — Свештарот“ Битола, X графичка изложба на ДЛУМ, Уметничка галерија „Моша Пијаде“ Скопје, Критичарите одбраа, Дом на младите „25 Мај“
- 1980 Тузла, Југословенски театарски портрет 1945 — 1980, Галерија на Југословенскиот портрет во Тузла Скопје, Современа македонска графика (од колекцијата на МСУ), Музеј на современа уметност Скопје, Современа македонска и норвешка графика (од колекцијата на МСУ), Центар за култура и информации
- Скопје, XI графичка изложба на ДЛУМ, Салон на НУБ „Климент Охридски“ Белград, Изложба на дела на ликовните уметници кои излагале при галеријата на Коларичевиот народен Универзитет во минатата ликовна сезона (1979-1980), Галерија при Коларичевиот народен универзитет
- 1981 Скопје, СДЛУЈ'81, Музеј на современата уметност
- 1982 Скопје, Изложба на ликовни дела од македонски автори, Изложбени простории на новиот дом на печатот НИП „Нова Македонија“ Скопје, XXXVII годишна изложба на ДЛУМ, Уметничка галерија Сомбор, Изложба на ликовната есен, Градски музеј во Сомбор
- 1988 Хановер, Современи Југословенски ликовни уметници, Музеј на модерна уметност Скопје, македонската ликовна уметност во уметничката галерија Скопје 1948-1988, Уметничка галерија

НАГРАДИ

- 1967 Ивањица, I награда на ликовната колонија
- 1968 Белград, Откупна награда на изложбата „НОВ во делата на ликовни уметници од Југославија“
- 1971 Милешево, I награда на ликовната колонија
- 1977 Скопје, награда за цртеж на библиотеката „Климент Охридски“ на изложбата „Македонски современ цртеж“ Извел мозаик во Стопанска банка во Скопје 1971

- 1974 Novi Sad, Twelve Macedonian Contemporary Artists, Art Gallery at the Adult Education Center „Radivoj Cirpanov“
- 1975 Ljubljana, Cultural Days of the Macedonian Youth presented in the Socialist Republic of Slovenia Kostanjevica at Krka, Macedonian Artists, Laniutov Art Salon
- 1977 Skopje, Exhibition „DLUM — Drawings 77“ Exhibiting Salon of „Kliment Ohridski“ Public and University Library
- 1978 Bitola, The Third Triennial of the Yugoslav Contemporary Graphics“, Art Gallery „Mosa Pijade“
Skopje, The Ninth Graphic Exhibition of DLUM (Macedonian Society of Artists), Exhibiting Salon of „Kliment Ohridski“ Public and university Library
Skopje, Exhibition of DLUM — DRAWINGS, Exhibiting Salon of „Kliment Ohridski“ Public and University Library
- 1979 Skopje, The Thirty Fourth Annual Exhibition of DLUM „Macedonian Society of Artists“, Museum of Contemporary Art
Skopje, The Tenth Graphics Exhibition of DLUM (Macedonian Society of Artists“, Public and University Library
Kumanovo, The Tenth Graphic Exhibition of DLUM (Macedonian Society of Artists), Art Gallery
Strumica, The Tenth Graphic Exhibition of DLUM (Macedonian Society of Artists), Adult Education University „Josif Josifovski — Sveštarot“
Bitola, The Tenth Graphic Exhibition of DLUM (Macedonian Society of Artists), Art Gallery „Mosa Pijade“
- 1979 Skopje, Critic's Choice, Youth Cultural Center „May 25“
- 1980 Tuzla, Yugoslav Theatric Portrait 1945-1980, Gallery of the Yugoslav Portrait in Tuzla
Skopje, Macedonian Contemporary Graphic (from the Museum of Contemporary Art Collection), Museum of Contemporary Art Skopje, Macedonian and Norwegian Contemporary Graphic (from the Collection of the Museum of Contemporary Art), Cultural and Information Center
Skopje, The Eleventh Graphic Exhibition of DLUM (Macedonian Society of Artists), Exhibiting Salon of „Kliment Ohridski“ Public and University Library
Belgrade, The Exhibition of Exhibited Work at the Kolaricev Pubic University in the past Art Seasone (1979— 1980), Gallery at the Kolaricev Public University
- 1981 Skopje, SDLUJ (The Yugoslav Society of Artists) 81, Museum of Contemporary Art
- 1982 Skopje, The Exhibition of Artistic Works from Macedonian Artists, Exhibiting Hall of the New Printing Shop, NIP „Nova Makedonija“
Skopje, The Thirty-seventh Annual Exhibition of DLUM (Society of Macedonian Artists), Art Gallery
- 1982 Sombor, The Exhibition of Artistic Autumn, Museum of city of Sombor
- 1988 Hannover, Contemporary Yugoslav Fine Artists, Museum of Contemporary Art,
Skopje, the Macedonian Fine Art in the Art Gallery Skopje 1948-1988, Art gallery

PRIZES

- 1967 Ivanjica, First prize of the art Colony
- 1968 Belgrade, Purchase prize from the exhibition „National and Liberation War in the works of the Yugoslav Artist“
- 1971 Milesevo, First prize of the Art Colony
- 1971 Skopje, Prize for drawing of the library „Kliment Ohridski“ from the Exhibition „Macedonian Contemporary Drawings“
Carried out a mosaic at Stopanska Banka in Skopje, 1971.

БИБЛИОГРАФИЈА

BIBLIOGRAPHY

- 1972 — АНОНИМ
СЕ ЧЕКА САМО НА ШЕЛОВ — АВТОРИ ВО СТОПАНСКАТА БАНКА
Вечер, Скопје, 12.IV.1972
- АБАЦИЕВА
ДИМИТРОВА, Соња
ВРСНИЦИТЕ ЈАВААТ ВО НАСОКА НА ФИГУРАТИВНОТО
Комунист, Скопје, 27.IV.1972
- АБАЦИЕВА
ДИМИТРОВА, С
МЛАДА ГЕНЕРАЦИЈА
Нова Македонија, Скопје, 14.V.1972
- МУСОВИК, Богдан
УМЕТНОСТА НА МЛАДАТА ГЕНЕРАЦИЈА
Млад Борец, Скопје, 22.V.1972
- 1973 — АНОНИМ
КОЈ НАСТАН ДЕЛО ИЛИ ЛИЧНОСТ?
Нова Македонија, Скопје, 7.I.1973
- СТАНОВЕВ, М.
ВО ЗНАК НА ДЕСЕТГОДИШНИОТ ЈУБИЛЕЈ — СТРУМИЧКА ЛИКОВНА КОЛОНИЈА
Нова Македонија, Скопје, 10.VII.1973
- 1974 — Ш.Т
„12 МАКЕДОНСКИ ЛИКОВНИ УМЕТНИЦИ“ ВО НОВИ САД
Вечер, Скопје, 6.IV.1974
- АНОНИМ
ДВНАЕСЕТ МАКЕДОНСКИ УМЕТНИЦИ ИЗЛАГААТ ВО НОВИ САД
Нова Македонија, Скопје, 9.IV.1974
- АРСИК, М.
ФРАГМЕНТ ЛИКОВНИХ ЗБИВАЊА — ИЗЛОЖБА МАКЕДОНСКЕ УМЕТНОСТИ У НОВОМ САДУ
Дневник, Нови Сад, 18.VI.1984
- ВЕЛИЧКОВСКИ
Владимир
УБАВА ИНИЦИЈАТИВА
Нова Македонија, Скопје, 9.X.1974
- 1975 — АНОНИМ
ИНСПИРАЦИЈА
Вечер, Скопје, 7.III.1975
- М.Л.
ДЕНОВИ НА КУЛТУРАТА НА МЛАДИТЕ ОД СРМ
Нова Македонија, Скопје, 24.V.1975
- МАЗОВА, Л.
ПРОДЛАБОЧУВАЊЕ НА ВЕКЕ ПОСТИГНАТОТО
Нова Македонија, Скопје, 3.VI.1975
- 1977 — АНОНИМ
САМОСТОЈНА ИЗЛОЖБА НА ВЛАДИМИР ГЕОРГИЕВСКИ
Вечер, Скопје, 7.VII.1977
- АНОНИМ
ИСКУШЕНИЕ
Вечер, Скопје, 7.IV.1977
- АНОНИМ
ПРВА ИЗЛОЖБА НА ВЛАДИМИР ГЕОРГИЕВСКИ
Нова Македонија, Скопје, 8.IV.1977
- КЛЕТНИКОВ, Ефтим
НЕКОИ ЧУДНИ ВРЕМИЊА ВО МЕНЕ
Млад Борец, Скопје, 13.IV.1977
- АНОНИМ
ЗАДОВОЛЕН
Вечер, Скопје, 21.IV.1977
- ВЕЛИЧКОВСКИ,
Владимир
ТЕМНА СТРАНА ОД НЕШТАТА
Нова Македонија, Скопје 14.IV.1977
- АНОНИМ
МОЖНОСТ
Вечер, Скопје, 16.V.1977
- ПЕЈИЧ, Тихомир
ИЗЛОЖБА ГЕОРГИЕВСКОГ
Омладинске Новине, Београд, 4.6.1977
- Ж.М.
ВИЗАНТИЈА КАО УЗОР
Политика, Београд, 16.6.1977
- ŽIVKOVIĆ Mirjana
О „KLASIČNOM“ SAVREMENO
Mladost, Beograd, 17.6.1977
- Б.В.
ПОЧЕЛА ЛИКОВНА КОЛОНИЈА „МИЛЕШЕВО“
Борба, Београд, 15.7.1977
- АНОНИМ
АКТИВНОСТ
Вечер, Скопје, 11.10.1977
- КЛЕТНИКОВ, Е.
ДЕТСКИОТ ЦРТЕЖ И РЕВОЛУЦИЈАТА
Млад Борец, Скопје, 19.10.1977
- АНОНИМ
ТРАДИЦИОНАЛНА ИЗЛОЖБА НА ЦРТЕЖ — ДЛУМ 77
Нова Македонија, Скопје, 8.12.1977
- АНОНИМ
ЦРТЕЖОТ КАКО ДИСЦИПЛИНА

- Нова Македонија,
Скопје, 10.12.1977
- ВЕЛИЧКОВСКИ,
Владимир
**БЕЗ ПОЗНАЧИТЕЛНИ
ОТСТАПУВАЊА**
Вечер, Скопје, 16.12.1977
- ВАРИШИЌ, Ladislav
GENERACIJSKE DILEME
Око, Zagreb, 29.12.1977
- ПЕТКОВСКИ, Борис
**НЕКОИ
КАРАКТЕРИСТИКИ НА
ЛИКОВНИОТ ЖИВОТ
1977**
Нова Македонија,
Скопје, 31.12.1977
- КЛЕТНИКОВ, ЕФТИМ
ЦРТЕЖОТ ИМА ЗБОР
Млад Борец, Скопје,
21.12.1977
- 1978 — ГИЛЕВСКИ, Паскал
ГРАФИЧКИ ВАРИЈАНТИ
Вечер, Скопје, 12.V.1978
- АНОНИМ
**НАГЛАСЕНОСТ НА
ВАЛЕРИСКИТЕ
ТОНОВИ И
КОМПОЗИЦИИ**
Нова Македонија,
Скопје, 12.V.1978
- МАЧОВОК, Љ.
**НЕПОТПУН КОНТАКТ
СА СРЕДИНОМ**
Полимље, Пријеполје,
14. VII. 1778
- Ш.Т.
**ЦРТЕЖИ ОД
ВЛАДИМИР
ГЕОРГИЕВСКИ**
Вечер, Скопје, 18.X.1978
- ГИЛЕВСКИ, Паскал
ДРАМАТИЧЕН ЦРТЕЖ
Вечер, Скопје, 19.X.1978
- АНОНИМ
**ЦРТЕЖОТ — АВТОНО-
МЕН СЛИКАРСКИ
МЕДИУМ**
Нова Македонија,
Скопје, 25.X.1978
- МУСОВИК, Богдан
**МОДИФИЦИРАН
ПОЕТСКИ РЕАЛИЗАМ**
Млад Борец, Скопје,
25.X.1978
- ВЕЛИЧКОВСКИ,
Владимир
**МИТОЛОГИЈА НА
ЕГЗИСТЕНЦИЈАЛНОТО**
Нова Македонија,
Скопје, 27.X.1978
- ГЕОРГИЕВСКИ,
Владимир
**ЧОВЕК ПТИЦА
(репродукција)**
Нова Македонија,
Скопје, 5.XI.1978
- КЛЕТНИКОВ, Ефтим
**ПОЕТСКА
СИМБОЛИЗАЦИЈА**
Студентски збор, Скопје,
7.XI.1978
- МУСОВИК, Богдан
ДИЈАЛОГ СО ЦРТЕЖОТ
Млад Борец, Скопје,
8.XI.1978
- ПАРЛАПАНОВ, Јован
**ПОЗОРИШНИ КОМАДИ
О СВАКОДНЕВЉУ**
Побједа, Титоград,
14.XI.1978
- ДИРЈАН, Лилјана
ЛИЦА
Студентски збор,
21.XI.1979
- ГИЛЕВСКИ, Паскал
ПРОБИВ НА ЦРТЕЖОТ
Вечер, Скопје, 9.XII.1978
- 1979 — АБАЦИЕВА ДИМИТРОВА,
Соња
**СЕНЗИБИЛНА
СТРУКТУРА НА
ЦРТЕЖОТ**
Комунист, Скопје, 1.I.1979
- Ѓ.С.
**ТРИЕНАЛЕ НА
СОВРЕМЕНАТА
ЈУГОСЛОВЕНСКА
ГРАФИКА**
Нова Македонија,
Скопје, 30.I.1979
- ГИЛЕВСКИ, Паскал
**ГРАФИЧКИ
КАЛЕИДОСКОП**
Вечер, Скопје, 3.II.1979
- МУСОВИК, Богдан
СО ЈАСЕН СТАВ
Млад Борец, Скопје,
7.II.1979
- Ѓ.С.
**ВО РАМКИТЕ НА
МАРКСИСТИЧКОТО
КРИТИЧКО МИСЛЕЊЕ**
Вечер, Скопје, 8.II.1979
- МУСОВИК, Богдан
**ГРАФИКА ПОД
СЛИКАРСКО
ТУТОРСТВО**
Нова Македонија,
Скопје, 11.II.1979
- АНОНИМ
СОРАБОТКА
Вечер, Скопје, 20.II.1979
- Ѓ.С.
**НОВИОТ РОМАНСИЕР
ПРОТИВ МИТОТ ЗА
НЕСВЕСНИОТ ГЕНИЈ**
Нова Македонија,
Скопје, 22.II.1979
- ГИЛЕВСКИ, Паскал
**ВО СЕНКАТА НА
ТРАДИЦИЈАТА**
Вечер, Скопје, 24.II.1979
- А. ДИМИТРОВА, Соња
**ПАНОРАМА НА
ЈУГОСЛОВЕНСКАТА
ГРАФИКА**
Комунист, Скопје,
2.III.1979
- МУСОВИК, Богдан
ДЛУМ — ЦРТЕЖ 1978
Млад Борец, Скопје,
1.I.1979
- МУСОВИК, Богдан
**СО МОЛИВОТ ДО
ВОЗВИШЕНОСТ**
Нова Македонија,
Скопје, 15.IV.1979
- АНОНИМ
ТРАЈНА ЗАДАЧА
Вечер, Скопје, 30.IV.1979
- МУСОВИК, Богдан
**ТРИ ГРАФИЧКИ
МАНИФЕСТАЦИИ**
Нова Македонија,
Скопје, 10.VI.1979.
- ГЕОРГИЕВСКИ
Владимир
**ШЕПОТ
(репродукција)** Нова
Македонија, Скопје,
5.VIII.1979
- РАДИЧЕВСКИ, Науме
**КОН ИЗЛОЖБАТА НА
ДЛУМ**
Студентски збор. Скопје,
3.XI.1979

ВЕЛИЧКОВСКИ,
Владимир
**НЕ ИЗОСТАНАА
ИНТЕРЕСНИ
ОСТВАРУВАЊА**
Нова Македонија,
Скопје, 4.XI.1979

Ѓ.С.
**ОТВОРЕНА ИЗЛОЖБА
„СКОПЈЕ ВО ДЕЛАТА
НА ЛИКОВНИТЕ
УМЕТНИЦИ“**
Нова Македонија,
Скопје, 13.XI.1979

АНОНИМ
**КРИТИЧАРИТЕ
ОДБРАА**
Нова Македонија,
Скопје, 23.XI.1979

Д.Л.
КРИТИЧАРИТЕ ИЗБРАА
Вечер, Скопје, 23.XI.1979

ВЕЛИЧКОВСКИ,
Владимир
**ВО НЕМИРНИТЕ
ТЕКОВИ НА
СОВРЕМЕНАТА
УМЕТНОСТ**
Нова Македонија,
Скопје, 7.XII.1979

ГИЛЕВСКИ, Паскал
**МАКЕДОНСКА
СЦЕНОГРАФИЈА,
ПЛАКАТ И КОСТИМИ**
Вечер, Скопје, 14.12.1979

А. ДИМИТРОВА, Соња
**НЕШТО ТРЕБА ДА СЕ
МЕНУВА**
Комунист, Скопје,
21.XII.1979

1980 — ГИЛЕВСКИ, ПАСКАЛ
**ДИСКРЕТНО
СЛИКАРСТВО**
Вечер, Скопје, 14.II.1980

ДИРЈАН, Лилјана
**ПОТПИСОТ Е
СОПСТВЕНА ПРЕСУДА**
Вечер, Скопје, 1.III.1980

Ѓ.С.
**ИЗЛОЖБА
„ЈУГОСЛОВЕНСКИОТ
ТЕАТАРСКИ ПОРТРЕТ“
1945-1980**
Нова Македонија,
14.III.1980

ЃУРОВСКА, С.
СЕ СЕ СЛУЧУВА ВО

МЕЃУПРОСТОРОТ
Нова Македонија,
Скопје, 28.III.1980

КАДИЈЕВИЌ, ГЕОРГЕ
ДОЖИВЉАЈ РИБЕ
Нин, Београд, 27.IV.1980

VELIČKOVSKI, VLADIMIR
**TRADICIONALNO U
NOVOM**
Vjesnik, Zagreb,
29.IV.1980

АНОНИМ
**ЕДИНАЕСТА
ГРАФИЧКА ИЗЛОЖБА
НА ДЛУМ**
Нова Македонија,
Скопје, 28.V.1980

ГИЛЕВСКИ, Паскал
**ГРАФИЧКИ
ИЗМЕНАДУВАЊА**
Вечер, Скопје, 3.VI.1980

ВЕЛИЧКОВСКИ, В.
**ПО НЕКОЕ БРАНЧЕ НА
МИРНАТА ПОВРШИНА**
Нова Македонија,
Скопје, 13.VI.1980

ГИЛЕВСКИ, Паскал
**МАКЕДОНСКИ И
НОРВЕШКИ ГРАФИКИ**
Вечер, Скопје, 3.VI.1980

А. ДИМИТРОВА, Соња,
**СУДИР НА ВРВНИ И
ПОТПРОСЕЧНИ
РЕЗУЛТАТИ**
Комунист, Скопје,
27.VI.1980

ТРАЈКОВИЌ, Ј
ДУША СЛИКЕ
Вечерње новости,
Београд, 11.VIII.1980

ВЕЛИЧКОВСКИ,
Владимир
**I во ЈУГОСЛОВЕНСКО
ТРИЕНАЛЕ
„ЕКОЛОГИЈА И
ЛИКОВНАТА
УМЕТНОСТ“**
Уметност, бр. 7. Скопје,
1980

АНОНИМ
**НОВИТЕ ПАТИШТА НА
КАРИКАТУРАТА**
Нова Македонија,
Скопје, 9.XI.1980

АБАЦИЕВА
ДИМИТРОВА, Соња

**ГОДИШНИОТ БИЛАНС
НА ДЛУМ**
Комунист, Скопје,
12.XII.1980

Ѓ.С.
**МАКЕДОНСКА
УМЕТНИЧКА
КОЛЕКЦИЈА**
Нова Македонија,
Скопје, 20.XII.1980

МУСОВИЌ, Богдан,
**НОВА ДИМЕНЗИЈА НА
ЛИКОВНАТА
УМЕТНОСТ**
Нова Македонија,
Скопје, 28.XII.1980

АБАЦИЕВА
ДИМИТРОВА, Соња
**СЕ ПОПРИСУТНИ ВО
СВЕТСКИТЕ ГАЛЕРИИ**
Нова Македонија,
Скопје, 31.XII.1980

1981 — АБАЦИЕВА ДИМИТРОВА,
Соња
**ПОДЕМОТ И
АКТУЕЛНОСТА НА
ЦРТЕЖОТ**
Комунист, Скопје,
9.I.1981

Ѓ.С.
**ИЗЛОЖБА НА ЦРТЕЖИ
НА ЈУГОСЛОВЕНСКИ
СТУДЕНТИ**
Нова Македонија,
Скопје, 6.II.1981

МУСОВИЌ, Богдан
**СКРОМНО И
ПРОСЕЧНО**
Нова Македонија,
15.II.1981

М.Л.
**ОСАМЕНОСТА —
ЖИВОТЕН
ПРИДРУЖНИК**
Нова Македонија,
Скопје, 3.III.1981

ЗОЈЧЕВСКА, Ц.
**ПРЕМИЕРА НА
„ПАРТИЈА РЕМИ“**
Вечер, Скопје, 3.III.1981

МАЗОВА, Лилјана
**СУВЕРЕНА ТВОРЕЧКА
МОК**
Нова Македонија,
Скопје, 11.III.1981

ОСМАНЛИ, Томислав
КОЈ ЈА ГУБИ ИГРАТА?
Млад Борец, Скопје,
11.III.1981

ВЕЛИЧКОВСКИ,
Владимир
ЕФЕКТНА МЕТАФОРА
Млад Борец, Скопје,
18.III.1981

МУСОВИК, Богдан
35 ИЗЛОЖБА НА ДЛУМ
Млад Борец, 25.III.1981

АНОНИМ
**СЕ ПОДГОТВУВА,
ЧУДОТО НА СВЕТИ
ГОРГИЈА**
Вечер, Скопје, 25.III.1981

АНОНИМ
**ПРАИЗВЕДБА НА
„ЧУДОТО НА СВЕТИ
ГОРГИЈА“**
Нова Македонија,
Скопје, 20.V.1981

АНОНИМ
АРТИСТИЧКИ НАСТАН
Нова Македонија,
Скопје, 26.VI.1981

АНОНИМ
**ПРЕМИЕРА НА
МОНОДРАМАТА
„СТЕРНА“ ОД Т.
СПАСОВСКИ**
Нова Македонија,
Скопје, 20.V.1981

АНОНИМ
СОРАБОТКА
Вечер, Скопје, 3.VI.1981

МАЗОВА, Лилјана
**МЕЃУ ЖИВОТОТ И
СМРТТА**
Нова Македонија,
Скопје, 16.VI.1981

НАКОВА, Н.
**ПОЧНУВА
БИЕНАЛНОТО СТУДИО
ЗА ЦРТЕЖ**
Нова Македонија,
Скопје, 14.VIII.1981

БОЈАЦИСКИ, Иван
БИЕНАЛЕ ЦРТЕЖА
Борба, Београд,
11.IX.1981

МАЗОВА, Лилјана
**ИЗЛОЖБА НА
ФОТОГРАФИИ И
КОЛОР
ДИЈАПОЗИТИВИ**

Вечер, Скопје,
22.XII.1981

1982 — МАРКОВСКА, Д
**ДРУГАРУВАЊЕ СО
БОИТЕ**
Вечер, Скопје, 7.I.1982

АНОНИМ
**ОТРОВОТ НА
ДВОЈНИКОТ**
Вечер, Скопје, 11.II.1982

А.М.
**ВО САБОТА ПРЕМИЕРА
НА „ГАБИ“**
Нова Македонија,
Скопје, 18.II.1982

МАЗОВА, Лилјана
**ЗА ЖИВОТОТ СО ДВЕ
ЛИЦА**
Нова Македонија,
Скопје, 24.II.1982

М.Р.
**ЗА ПОГОЛЕМ
КОНТИНУИТЕТ ВО
РАБОТАТА**
Народен глас, Прилеп,
26.II.1982

ПАУНОВСКИ, Љ
**ИНТЕРЕСНА И
КОРИСНА
ПРОВОКАЦИЈА**
Студентски збор, Скопје,
15.III.1982

АНОНИМ
**„ЛЕТ ВО МЕСТО ВО
ТИТОГРАД“**
Нова Македонија,
Скопје, 21.III.1982

ЗОЈЧЕВСКА, Д.
**ЦРНОГОРСКА
ПРЕМИЕРА НА „ЛЕТ ВО
МЕСТО“**
Вечер, Скопје, 21.IV.1982

М.Л
**„СО СИЛА ЛЕКАР“ СО
ТУРСКИОТ АНСАМБЛ**
Нова Македонија,
Скопје, 15.X.1982

АНОНИМ
**ПРЕМИЕРА НА „СО
СИЛА ЛЕКАР“**
Вечер, Скопје, 15.X.1982

МАЗОВА, Лилјана
**БЕЗ МОЛИЕРОВИОТ
ДУХ**
Нова Македонија,
Скопје, 15.X.1982

АНОНИМ
**ИЗЛОЖБА НА
ЛИКОВНИ ДЕЛА**
Вечер, Скопје, 11.XI.1982

МАЗОВА, Л.
**БЕСМИСЛАТА НА
СИЛСТВОТО**
Нова Македонија,
Скопје, 19.XI.1982

ГИЛЕВСКИ, Паскал
**РЕЗУЛТАТИТЕ НА
ПОВИДОК**
Вечер, Скопје, 6.XII.1982

АНОНОМ
**„ВЕСЕЛИТЕ ЖЕНИ
ВИНДЗОРСКИ“ ВО
ТУРСКАТА ДРАМА**
Вечер, Скопје, 9.XII.1982

БАРИШИК, Ладислав
СТАНДАРДНО ПОШО
Екран, Скопје, 17.II.1982

ЗОЈЧЕВСКА, Д.
СКОК ОД ТРИ ВЕКА
Вечер, Скопје,
24.XII.1982

1983 — ЃУРОВСКА, С
**НЕДОВОЛНА
КООРДИНАЦИЈА**
Нова Македонија,
Скопје, 5.I.1983

ЃУРОВСКА, С
**СО НАМАЛЕН
ИНТЕНЗИТЕТ**
Нова Македонија,
Скопје, 12.I.1983

М.Л
**„ДАМОКЛОВИОТ МЕЧ“
ОД Н.ХИКМЕТ СО
ТУРСКИОТ АНСАМБЛ**
Нова Македонија,
Скопје, 22.II.1983

ПОПОВСКИ, Коста
РАЃАЊЕ НА ЖИВОТОТ
Вечер, Скопје, 20.IV.1983

АНОНИМ
**РАКАТКА (УМЕТНИЧКА
ГАЛЕРИЈА)**
Вечер, Скопје, 22.IV.1983

ПОПОВСКИ, Коста
**СМРТТА СВЕЧЕНО
РАЃАЊЕ**
Вечер, Скопје, 7.V.1983

С.В
**ИЗЛОЖБА НА
ВЛАДИМИР**

ГЕОРГИЕВСКИ
Вечер, Скопје, 10.V.1983

КЛЕТНИКОВ, Ефтим
**СЛИКИТЕ НА
ВЛАДИМИР
ГЕОРГИЕВСКИ**
Студентски збор, Скопје,
11.V.1983

АНОНИМ
**ИЗЛОЖБА НА
ВЛАДИМИР
ГЕОРГИЕВСКИ**
Нова Македонија,
Скопје, 13.V.1983

ГЕОРГИЕВСКИ,
Владимир
ЈАТО РИБИ
(репродукција)
Нова Македонија,
Скопје, 14.V.1983

АНОНИМ
**ВЕЛИКО
ИНТЕРЕСОВАЊЕ У
СКОПЉУ**
Политика Експрес,
Београд, 14.V.1983

ЃУРОВСКА, Софија
**ЧИНОТ НА
СЛИКАЊЕТО Е ТЕАТАР**
Нова Македонија,
Скопје, 14.V.1983

КАРАНФИЛОВ, Ванчо
**ВЛАДИМИР
ГЕОРГИЕВСКИ,
СЛИКАР**
Екран, Скопје, 20.V.1983

ЈАКИМОВСКИ, Жарко
**СТРАВОТ И
ПОТИШТЕНОСТА НА
НАШЕТО ВРЕМЕ**
Нова Македонија,
Скопје, 21.V.1983

ГЕОРГИЕВСКИ,
Владимир
БЛАГОВЕСТИ
(репродукција)
Нова Македонија,
Скопје, 21.V.1983

АНОНИМ
**ПРОДОЛЖЕНА
ИЗЛОЖБАТА НА
В.ГЕОРГИЕВСКИ**
Нова Македонија,
Скопје, 25.V.1983

ГИЛЕВСКИ, Паскал
**ВНАТРЕШНА
ДРАМАТИКА**
Вечер, Скопје, 27.V.1983

ПОПОВСКИ, Коста
ПРИЈАТНО ЧУВСТВО
Вечер, Скопје, 31.V.1983

RUSI, Iso
**DVIJE SIBANJSKE
SUDBINE**
Danas, Zagreb, 31.V.1983

М.Л
**„ДАМАКЛОВ МЕЧ“ СО
ТУРСКАТА ДРАМА**
Нова Македонија,
Скопје, 10.VI.1983

МАЗОВА, Лилјана
**ЦРВЕНОТО СВЕТЛО НА
ОПАСНОСТА**
Нова Македонија,
16.VI.1983

ВARIŠIĆ, Ladislav
**SKOPSKE SVIBANJSKE
IZLOŽBE**
Око, Zagreb, 23.VI.1983

МАЗОВА, Лилјана
ПЕТ НОВИ ПРОЕКТИ
Нова Македонија,
Скопје, 7.IX.1983

З.Ц.
**ПРАИЗВЕДБА НА
„КРШАЛНИГА“**
Вечер, Скопје, 21.X.1983

МАЗОВА, Л
**ПОДЕМОТ И ПАДОТ НА
ЛИЧНОСТА**
Нова Македонија,
Скопје, 21.X.1983

МАЗОВА, Лилјана
**НА КРСТОСНИЦАТА НА
ЖИВОТОТ**
Нова Македонија,
Скопје, 29.X.1983

СТЕПАНОВ, Сава
У ЧАСТ КОЊОВИКА
Вечерње Новости,
Београд, 6.XI.1983

STEPANOV, Sava
**OD EKSPRESIONIZMA
DO EKSPRESIONIZMA**
Око, Zagreb, 8.XII.1983

ВЕЛЕВСКА, В
НЕШТО ПОМЕЃУ
Млад Борец, Скопје,
28.XII.1983

1984 — М.Л
**ПРЕМИЕРА НА ЛУЃЕ И
ГУЛАБИ**
Нова Македонија,
Скопје, 10.II.1984

М.Л
**СЕ ПОДГОТВУВААТ
ДВЕ КОМЕДИИ**
Нова Македонија,
Скопје, 4.V.1984

АНОНИМ
**СЛИКАРСТВОТО
СЕПАК ДОМИНИРА**
Студентски збор, Скопје,
25.V.1984

З.Ц
**СО „ИВАНОВИ“ ДО 15
ЈУЛИ**
Вечер, Скопје, 21.VI.1984

МАЗОВА, Лилјана
**АКТЕРСКА
НЕДОСЛЕДНОСТ**
Нова Македонија,
Скопје, 27.X.1984

АНОНИМ
**ЛИКОВНИ ТВОРБИ ЗА
ЈУБИЛЕЈОТ**
Вечер, Скопје, 14.XI.1984

АНОНИМ
**ПОЧНАА ПРОБИТЕ НА
„ЈУГОСЛОВЕНСКА
АНТИТЕЗА“ ОД
ПЛВНЕШ**
Нова Македонија,
Скопје, 16.XI.1984

ГИЛЕВСКИ, Паскал
**ДОСТОИНСТВЕНОСТА
НА АКВАРЕЛОТ**
Вечер, Скопје, 19.XI.1984

ВЕЛИЧКОВСКИ,
Владимир
**НЕЦЕЛОСНА
ПРЕЗЕНТАЦИЈА**
Нова Македонија,
Скопје, 7.XII.1984

1985 — АНОНИМ
**ПРЕМИЕРА НА
„ЈУГОСЛОВЕНСКА
АНТИТЕЗА“**
Нова Македонија,
Скопје, 31.I.1985

ПЕТКОВСКИ, Борис
**„НЕШТО ТРЕБА ДА
СЕ МЕНУВА“ ПА И ВО
ПРОФЕСИОНАЛНАТА
ОБЈЕКТИВНОСТ
НА КРИТИКАТА**
Комунист, Скопје,
1.II.1985

МАЗОВА, Л
**ЗАЕМНО
РАЗОБЛИЧУВАЊЕ**
Нова Македонија,
Скопје, 8.II.1985

- АБАЦИЕВА
ДИМИТРОВА, Соња
**КОЈА
ПРОФЕСИОНАЛНА
ОБЈЕКТИВНОСТ?**
Комунист, Скопје,
15.II.1985
- АНОНИМ
**ЕДНА БАЛКАНСКА
ЕЛЕГИЈА**
Нова Македонија,
Скопје, 15.II.1985
- АНОНИМ
**„РЕВИЗОР НА
ТУРСКАТА ДРАМА“**
Вечер, Скопје,
24.VII.1985
- МАЗОВА, Л
**АНДРИК И НА
ТЕАТАРСКА СЦЕНА**
Нова Македонија,
Скопје, 27.IX.1985
- ANONIM
SVETIOT SON
Vjesnik, Zagreb, 2.X.1985
- АНОНИМ
**ПОЧНАА ПРОБИТЕ НА
„ГОЛЕМИОТ
БРЛИЈАНТЕН ВАЛС“**
Нова Македонија,
Скопје, 19.XI.1985
- 1986 — АНОНИМ
**„ПИПА РИТАМ 22“ ОД
ВЛАДИМИР
ПАВЛЕВСКИ**
Нова Македонија,
24.I.1986
- М.Л
ТРИ НОВИ ПРЕТСТАВИ
Нова Македонија,
Скопје, 30.I.1986
- П.Џ.
**СЕ ПОДГОТВУВА
„ПИПА РИТАМ 22“**
Вечер, Скопје, 4.II.1986
- М.Л
**НАСИЛСТВО —
УМЕТНОСТ**
Нова Македонија,
Скопје, 7.II.1986
- ЗОЈЧЕВСКА, Џ
**ПРЕМИЕРА НА
„ГОЛЕМИОТ
БРИЛИЈАНТЕН ВАЛС“**
Вечер, Скопје, 7.II.1986
- ТРАЈКОВСКА, Катица
ВАЛЦЕР НА НАДЕЖТА
- Комунист, Скопје,
14.II.1986
- МАЗОВА, Лилјана
**ЗАСТРАШУВАЧКИОТ
СВЕТ НА ЛУДИЛОТО**
Нова Македонија,
Скопје, 15.II.1986
- ЗОЈЧЕВСКА, Џ
**ПРЕМИЕРА НА „ПИПА
РИТАМ“**
Вечер, Скопје, 20.II.1986
- М.Л
**ЗЛАТНИОТ КОНЕЦ НА
ЛАВИРИНТОТ**
Нова Македонија,
Скопје, 20.II.1986
- З.Џ.
**ПРЕМИЕРА НА
„ПАТУВАЧКИОТ
ТЕАТАР ШОПАЛОВИЌ“**
Вечер, Скопје, 20.VI.1986
- М.Л
**ПРЕМИЕРА НА
„ПАТУВАЧКИОТ
ТЕАТАР ШОПАЛОВИЌ“**
Нова Македонија,
Скопје, 23.VI.1986
- З.Џ.
**ЕКСКЛУЗИВНИ
ИЗВЕДБИ**
Вечер, Скопје, 23.VI.1986
- МАЗОВА, Лилјана
**ПРЕТСТАВА БЕЗ
РЕЖИЈА**
Нова Македонија,
Скопје, 24.VI.1986
- ПОПОВСКИ, Коста
АНАТОМИЈА
Вечер, Скопје, 2.VII.1986
- З.Џ.
ОД СРЕДЕН ДО 21 ВЕК
Вечер, Скопје,
12.VII.1986
- АНОНИМ
**ПРАИЗВЕДБА НА
„КЕРУБИН 2096“**
Нова Македонија,
Скопје, 14.VII.1986
- ПЕЈЧИНОВСКИ, Д
**ДРАМА ЗА МЕТЕЖОТ
НА БАЛКАНОТ**
Нова Македонија,
Скопје, 15.X.VII.1986
- МАЗОВА, Л
**ПРОДОЛЖИТЕЛНО
ДЕЈСТВО**
- Нова Македонија,
Скопје, 17.VII.1986
- ТРАЈКОВСКА, Катица
**ЗАМРЕНИТЕ ПАТИШТА
НА МИНАТОТО И
ИДНИНАТА**
Комунист, Скопје,
18.VII.1986
- АНОНИМ
**ОТВОРЕНА
СЛИКАРСКА
КОЛОНИЈА ВО
ЛИПОВАЦ**
Нова Македонија,
Скопје, 19.VII.1986
- ANONIM
**SLIKARSKA KOLONIJA
U LIPOVCU**
Vjesnik, Zagreb,
19.VIII.1986
- АНОНИМ
КОЛОНИЈА У ЛИПОВЦУ
Вечерње Новости,
Београд, 24.VIII.1986
- МАЗОВА, Л
**КОНФЛИКТОТ МЕЃУ
УМЕТНОСТА И ВЛАСТА**
Нова Македонија,
Скопје, 24.X.1986
- МАЗОВА, Лилјана
**ТЕАТАР ПРОТИВ
ТЕАТАРОТ**
Нова Македонија,
Скопје, 29.X.1986
- 1987 — П.Џ
**НОВО ВИДУВАЊЕ НА
„КОШТАНА“**
Вечер, Скопје, 8.IV.1987
- Ѓ.С.
**ЛАУРЕАТ — ВАСИЛКА
ЛАДИНСКА**
Нова Македонија,
Скопје, 22.V.1987
- ЗОЈЧЕВСКА, Џ
**ПРЕМИЕРА НА
„КОШТАНА“**
Вечер, Скопје, 11.VI.1987
- М.Л
**„КОШТАНА“ НИЗ
ДРАМАТИКАТА НА
ЛИКОВИТЕ**
Нова Македонија,
Скопје, 11.VI.1987
- МАЗОВА, Лилјана
СО ПЕСНИ И ИГРИ
Нова Македонија,
Скопје, 16.VI.1987

МАЗОВА, Л
**ПРЕМИЕРА НА
„ТЕБАНСКА
ТРАГЕДИЈА“ И
„ЗАДАЧА“**
Нова Македонија,
Скопје, 17.VI.1987

М.Л
**„ДОН КИХОТ“ И
„РЕВИЗОР“**
Нова Македонија,
Скопје, 29.X.1987

МАЗОВА, Лилјана
**ЧИСТАТА МИСЛА Е
ВЕЧНО МЛАДА**
Лик (Нова Македонија),
Скопје, 9.XII.1987

ЗОЈЧЕВСКА, Ц
**СООЧУВАЊЕ СО
ЕПОХАТА**
Вечер, Скопје,
25.XII.1987

М.Л
РЕВИЗОРОТ ДЕНЕС
Нова Македонија,
Скопје, 25.XII.1987

АНОНИМ
**„РЕВИЗОР“ ВО
„ЦЕНТАР“**
Вечер, Скопје,
29.XII.1987

1988 — МАЗОВА, Лилјана
**НИЗ МИНАТОТО ДО
СЕГАШНОСТА**
Нова Македонија,
Скопје, 9.I.1988

САЗДОВА, Винка
**СЛИКАРСТВОТО Е
ДОНКИХОТСТВО**
Вечер, Скопје, 2.IV.1988

ЦР.Б
**ИЗЛОЖБА НА
СОВРЕМЕНИ
ЈУГОСЛОВЕНСКИ
ЛИКОВНИ УМЕТНИЦИ**
Нова Македонија,
Скопје, 8.IV.1988

С.В
**ВЛАДИМИР
ГЕОРГИЕВСКИ ИЗЛАГА
ВО ХАНОВЕР**
Вечер, Скопје, 12.IV.1988

М.С
**BOGAT KULTURNI
IZLOG**
Večernji List, Zagreb,
19.IV.1988

V.P
**JUGOSLOVENSKA
KULTURA U HANOVERU**
Borba, Beograd,
20.IV.1988

САЗДОВА, В
**ЗАБЕЛЕЖИТЕЛЕН
УСПЕХ НА
ЈУГОСЛОВЕНСКИТЕ
УМЕТНИЦИ**
Вечер, Скопје, 26.IV.1988

J.J
**НАШИ САВРЕМЕНИ
СЛИКАРИ**
Политика Експрес,
Београд, 12.V.1988

В.Б.И
**УЗ ЈУБИЛЕЈ И
ТЕШКОЌЕ**
Вечерње Новости,
Београд, 23.VIII.1988

издавач: уметничка галерија „скопје“ — скопје
одговорен уредник: драган бошнакоски
предговор: ефтим клетников
организација на изложбата, биографски, библиографски и каталошки податоци: менка карапашовска
превод на англиски: јазмина чоковска — филип и менка карапашовска
фотографии и колор слајдови: благоја дрнков
ликовно обликување: мирослав грчев
печат: нипро „нова македонија“ — скопје
тираж: 1000

publisher: art gallery „skopje — skopje
editor in chief: dragan boshnakoski
preface: eftim kletnikov
organization of the exhibition, biographical, bibliographical and catalogical data: menka karapashovska
translated into english by: jasminka chokrevska — filip and menka karapashovska
photographs and color slides: blagoja drnkov
lay-out: miroslav grčev
printed by: nipro „nova makedonija“ — skopje
1000copies

